

DİVSIAD İki Yaşında

DİVSIAD Üyeleriyle Buluştu

Divriği Sanayici ve İş İnsanları (DİVSIAD) üyeleriyle buluştu. Yaklaşık 2 yıl önce kurulan DİVSIAD'ın (Divriği Sanayici ve İş İnsanları Derneği) 2'inci buluşması 14 Aralık Cumartesi Günü Akşam İstanbul Bostancı Dedeman Otelde yapıldı. Yemekli Toplantıya iş dünyasının yakından tanıdığı çok sayıda Divriği sanayici katıldı. Açıl ışı konuşmasını DİVSIAD Başkanı Niyazi Güneri'nin yaptığı geceye, Mengücek Vakfı Başkanı, Divriği Kültür Vakfı Başkanı, Divriği Kültür Derneği Başkanı ve köy dernek başkanları katıldı. Gecede Divriği'nin turizm ve tarım potansiyeli gündeme geldi. **Devamı: Say: 9'da**

DKD de Fotoğraf Sergisi

Mehmet Atay Sergisi Açıldı

İstanbul Divriği Kültür Derneği Yöneticisi iken Madımak Otelinde 33 aydın, sanatçı ve yurtsever insan ile birlikte katledilen Mehmet Atay Anısına düzenlenen Fotoğraf sergisi Divriği Kültür Derneği'nde açıldı. Divriği Kültür Derneği ve RED Fotoğraf Kulübü'nün birlikte düzenledikleri "Karanlıktan Aydınlığa Mehmet Atay Fotoğraf Sergisi" 22 Aralık Pazar Günü İstiklal Caddesi Suriye Pasajı'nda bulunan dernek merkezinde açıldı. "Karanlıktan Aydınlığa" temalı fotoğraf sergisine yaklaşık 20 fotoğraf sanatçısı katıldı. **Devamı: Say: 11'de**

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göldağı İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kümesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96-F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göldağıkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

İstanbul Feriköy PP. 4

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRIĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE

ARALIK: 2019

YIL: 13 SAYI: 144

FIYATI: 5 TL

www.divrigi.com.tr

İADE ADRESİ
Eskişehir Mah. Dericiler Sok.
No: 22/7 Şişli-İstanbul

Hacı Bektaş Dergahı Alevi Belgelerine Devlet eliyle imha

Alevilerin Serçesmesi Hacı Bektaş Dergâhında bulunan Alevi Belgeleri devlet eliyle Moskova'ya hediye edilmiş.!

Fotoğraf: Ayhan Aydın

Devlet Alevi Belgelerini İmha Etmiş

Alevilerin Serçesmesi (Baş Çeşme) olarak kabul edilen, her Alevinin ölmeden önce mutlaka gidip yüz sürme dileği tuttuğu Hacı Bektaş Dergâhı'nın yazılı belgeleri ve yazışmaları devlet eliyle dağıtılmış. Alevilerin inanç bakımından en kutsal kabul ettiği, Serçesme olarak bilinen Hacı Bektaş Dergâhı'nın yazılı belgeleri ve kayıtları 1960 yılında devlet eliyle ortadan kaldırılmış. Yüzyıllarca Dergâhta saklanan en değerli Alevi Belgeleri zamanın Sovyetler Birliği'nin "Moskova Leningrad Şehir Müzesi"ne Türkiye eliyle hediye edilmiş. Belgelerin bir kısmı ise Hacı Bektaş Dergâhı'ndan alınarak Edirne Etnoğrafya Müzesi'ne gönderilmiş. Belgelerin çoğu ise, dönemin Milli Eğitim Vekaletinin 8/ 7/ 1953 tarih ve 891.2.1065 sayılı emirleriyle imha edilmiş. Divriği Gazetesi'nin ulaştığı belgelere göre 1953 yılı öncesinden başlayarak 1960'lı yılların ortalarına kadar Hacı Bektaş Dergâhı'ndan alınan çok sayıda Alevi Belgesi ya imha edilmiş, veyahut başka müzelere ve kütüphanelere nakledilmiş. Bu girişimle Anadolu Alevilerinin tarihi bir şekilde karartılmış, yok sayılmış ve aslından uzaklaştırılarak planlı asimilasyona tabi tutulmuş. Devletin, Anadolu Alevileri, Bektaş ve Kızılbaş kesimleri üzerine yüzyıllarca sürdürdüğü asimilasyon politikaları bugün de hız kesmeden devam ediyor. Başta DİB (Diyadin İşleri Başkanlığı) olmak üzere, AKP iktidarı ve hemen hemen devletin bütün kademeleri Alevileri asimile etmek için çok kapsamlı girişimlerde bulunuyor. Bunun yanında başta bazı Alevi Dergâhları ve Cemevleri, Alevi dernek yöneticilerinin bir kesimi AKP iktidarı ve Diyanet İşleri Başkanlığı ile çıkar ve menfaate dayalı görüşmelerini sürdürüyorlar. **Haber: Hüsnü Gürbey-Mahsunî Gül Devamı: Say: 10'da**

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Şahin Küçük

Kazanmak ve Korumak?

Çoğu zaman, "Korumak Kazanmaktan Daha Zordur" Hiç kuşkusuz, kazanmak da kolay değil! Daha önce bu alana ilişkin sayısız yazı ve yorum yaptığımı unutmuyorum. Siyasetin içerisinde bulunanlar beni daha iyi, daha objektif anlayacağını tahmin ediyorum. 31 Mart yerel Seçimleri, sonuçları itibarıyla çok konuşuluyor, kuşkusuz daha da konuşulacak. Seçimlere Millet İttifakı Bloku içinde giren CHP azımsanmayacak bir başarı elde etti. İstanbul Seçimlerinin iptal edilmesi, ardından 23 Haziran'da yenilenmesi, bunun neticesinde AKP ile CHP arasındaki oy farkı 13 binden 806 bine yükselmesi siyaseten deprem etkisi yarattı, bunu biliyoruz. Erdoğan'ın sık sık ifade ettiği, "İstanbul'u Kazanan Türkiye'yi Kazanır" cümlesi pahalıya patladı, AKP'nin 18 yıl içerisinde aldığı en ağır yenilgi gerçekleşti. İktidar Partisinin elinde bulunan İstanbul, Ankara, Adana, Mersin ve Antalya CHP'ye geçti. AKP'nin asla unutamayacağı, hazmetmesi neredeyse imkânsız yenilgisi, olası bir genel seçimlere yansımaları kaçınılmaz. Yazımın başında ifade ettiğim, "Korumak Kazanmaktan Daha Zordur" konusuna dönecek olursam; Muhalefetin parçaları ve başarısız olması, girdiği her seçimde üst üste yenilmesi, AKP'yi olduğundan daha güçlü hale getirdi. AKP'de biriken bu güç, hızla otoriter hale gelerek, iktidarı ebedi koruyacağı inancına dönüştü. Dolayısıyla, AKP en güçlü olduğu tahmin edilen bir süreçte en ağır siyasi yenilgiyi tatmış oldu. CHP ve Millet İttifakı bileşenlerinin siyasi müktesebatı konusuna gelirse; Millet İttifakı her şeyden önce siyasi ortaklıktan çok, AKP karşılığı üzerinden inşa edilen bir proje. Dolayısıyla bu ittifakın siyasi kalıcılığı tartışmalı! CHP tam 25 yıldır "Yerel İktidar" olamadığı, hemen hemen her seçimde önemli bir siyasi başarı sağlayamadığı süreçlerden sonra küçümsenmeyecek siyasi bir başarı sağladı. Kazanmak gerçekten çok zor oldu. Bu kazanımı korumak daha da zor, bunu biliyoruz. Ama imkânsız değil. CHP'yi 1994'te yerel seçim hezimetine götüren sebepler umarım unutulmamıştır. CHP 31 Mart ve 23 Haziran Yerel Seçimlerinde kazandığı başarıyı korumak ve devam ettirmek zorunda. Başka bir seçeneğimiz yok?

Antalya DKD kendi binasında

Antalya'da Dernek Binası Alındı

Antalya Divriği Kültür Derneği kendi mülküne taşındı. Uzun yıllar dernek binası almak için girişimlerde bulunan dernek yönetimleri tasarruflarını biriktirerek dernek başkanı İlyas Şimşek'in girişimleriyle dernek binası alındı. Geçtiğimiz günlerde bir kısım tadilatın geçirilen dernek binası dernek başkanı İlyas Şimşek, yönetim kurulu ve dernek üyelerinin katılımı ile açılışı yapıldı. Dernek binasının açılışını Hüseyin Gazi Metin (Dede) yaptı. Açılışa çok sayıda Divriği ile Antalya'da faaliyet gösteren demokratik kurum temsilcileri ve üyeleri katıldı. **Devamı: Say: 12'de**

Hayatı Yok Eden Operasyon

Tutsaklar Planlanarak Öldürülmüş

Artık "19 Aralık", tarih olarak 2000 yılından bu yana öncesi ve sonrası yaşanan katliamlar gibi hafızamızda çok kötü bir yere sahip. 19 Aralık 2000 tarihinde eşzamanlı olarak siyasi tutukluların kaldığı 18 cezaevine dışarıdan "Hayata Dönüş" adı altında büyük bir operasyon gerçekleştirildi. Yüzlerce tutsak yaralandı. Onlarca öldürüldü. Sağ kalanlar ise yeni inşa edilen F Tipi hücrelere taşındı. Kanlı operasyon yirminci yılını doldururken olayı, içerden tutsak bir tanık olarak yazar Rasim Öztaş(*) ile konuştuk. **Devamı: Say: 5'de**

YAZARLAR

Ali Ekber Yıldırım 6'da

Turan ESER 4'de

Veli BAYRAK 5'de

Şahin KÜÇÜK 1'de

Saadet BAYAR 3'de

Süleyman ZAMAN 9'da

İsmail ÇINAR 7'de

İsmail METİN 5'de

Y. Kemal BAYAR 3'de

DİVRIĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com

0532 327 19 58

POSTA ÇEKİ HESABI

Sadet Bayar: 09548784

Lezzet ustalığında
30 yılı aşkın tecrübe

"%100 Dana eti ile hazırlanan Anadolu'nun lezzetli et yemeklerini, geleneksel yöntemler ve eşsiz bir sunum ile beklentilerinizin ötesine taşıyoruz."

keyveni

Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering t keyveniyemek i keyveni

www.keyveni.com.tr

'Gelecek için Bir aradayız'

BAŞKAN AKPOLAT EĞİTİMCİLERLE KAHVALTIDA BİR ARAYA GELDİ
Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat,

Beşiktaş'ta görev yapan öğretmen ve okul aile birliklerini oluşturan velilerle MKM'de gerçekleşen kahvaltı programında bir araya geldi. Etkinlikte eğitim ve öğretimin önemine değinen Başkan Akpolat, 2019 yılında Beşiktaş'ta bulunan devlet okullarında yapılan çalışmalar hakkında da öğretmenlere bilgi verdi. Eğitim ve Öğretim alanında yapılan çalışmalarla adından sıkça söz ettiren Beşiktaş Belediye Başkanı Rıza Akpolat, bugün sabah Beşiktaş'ta görev yapan öğretmenler ve okul aile birliği başkanı velilerle Mustafa Kemal Merkezi'nde kahvaltı programında bir araya geldi. Öğretmen ve velilerin masalarını tek tek dolaşan Başkan Akpolat, herkesle yakından ilgilendi. Daha sonra 45 okulda tamamlanan çalışmalardan bahsederek Beşiktaş'ın eğitim alanında yaptığı ve yapacağı projeleri anlattı.

BAŞKAN AKPOLAT: "EĞİTİM ALANINDA CİDDİ BİR AĞ OLUŞTURUYORUZ"

Bugün buraya geldiğiniz için ben çok teşekkür ediyorum diyerek

"Beşiktaşımızdaki Okul Aile Birlikleri, velilerimiz ve çocuklarımızın geleceğini şekillendiren öğretmenlerimiz ile buluştuk. Geçtiğimiz aylarda tüm devlet okullarımızın ihtiyaçlarını el birliği ile tamamladık. Çocuklarımızın eğitim standartlarını iyileştirmeye devam edeceğiz" dedi.

sözlerine başlayan Başkan Akpolat şu ifadeleri kullandı. "Bugün biz buraya sizleri siyaset yapmak için değil okullarımızla ilgili, eğitimle ilgili ne yapabiliriz sizlerle fikir alışverişinde bulunmak için sizleri buraya davet ettik. Ülkemizin geçtiği durumlar belli. Ekonomik bir sıkıntı içinde yaşayan ihtiyaç sahiplerine bizler de yerel yönetimler olarak üzerimize düşen görevi yapmak zorundayız. Bu yüzden okullarda birebir öğrencilerle muhatap olan ve ihtiyaç sahipleri aileleri gören,

onların nelere ihtiyacı olduğunu gören sizlersiniz. Bizde bu sosyal yardımların daha sağlıklı bir şekilde ilerlemesini istiyoruz. Yeni yıldan sonra hem burslara hem de sosyal yardımlara başlayacağız. Biz Beşiktaş Akademisi'ni kurduk. Burada ortaokul ve liseye ücretsiz olarak hazırlık kurslarına başladık ve ciddi bir öğrenci kaydı var. Çocuk Bilim Merkezimiz var bu merkezle okullarımız çalışmalar gerçekleştiriyor orada da eksikler var ve daha kapsamlı hizmete açılacak. Devlet okulunda okuyan

çocukların spor yapacağı alanlar yok ve İBB'ye ait bir spor salonu Beşiktaş Belediyesi'ne tahsis edilecek ve çocuklarımız ücretsiz olarak spor yapabilecekler. Akatlar'da bulunan No 1903 Tesisleri'nde bulunan spor salonunu da devlet okulunda okuyan çocuklarımıza açacağız. Bir kütüphane hazırladık ve Şubat'ın ilk haftasında açılışını yapacağız. Aynı zamanda öğrenci çalışma merkezimizde bir yemekhanemiz var burada 24 saat ücretsiz olarak yemek ihtiyaçlarını giderebilecekler.

Biz eğitim alanında çok ciddi bir ağ oluşturuyoruz" dedi. Ayrıca Başkan Akpolat, sosyal medya hesabından da öğretmenler buluşmasıyla ilgili paylaşımında bulunarak şu ifadeleri kullandı: "Beşiktaşımızdaki Okul Aile Birlikleri, velilerimiz ve çocuklarımızın geleceğini şekillendiren öğretmenlerimiz ile buluştuk. Geçtiğimiz aylarda tüm devlet okullarımızın ihtiyaçlarını el birliği ile tamamladık. Çocuklarımızın eğitim standartlarını iyileştirmeye devam edeceğiz"

**Türkiye'nin tadı,
Türkiye'nin baharatı...**

Katkısız & Doğal

Kuru Nane
Dried Mint - Getrocknete Minze

Acı Kırmızı Pul Biber
Red Pepper Flakes - Scharfe Chilipeffer

Katkısız & Doğal

Katkısız & Doğal

www.bagdatbaharat.com.tr

Matbaa-Web Sayfası ve Grafik İşleriniz İçin

**Kitap
Dergi
Broşür
El İlanı
Bloknot
Reklam Sayfası
Pankart
Winil
Yelken Bayrak
Rull Up
Banner**

Renk Ajans

Eskişehir Mahallesi Dericiler Sokak
No: 22/7 Şişli/İstanbul

İrtibat: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
renkajans@gmail.com - divrigigazetesi@gmail.com

Uyum ve İşbirliği Girişimi

Beykent Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü tarafından düzenlenen, 2018-2019 Bahar Dönemi Mimari Tasarım Atölyesi IV. Proje Sergisinin açılış töreni, Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç'in katılımıyla gerçekleşti. Sergiyi gezerek eserleri tek tek inceleyen Başkan Genç, öğrencileri projelerini anlatmaları için Boğaziçi Kültür ve Sanat Merkezi'ne davet etti.

ŞÜKRÜ GENÇ'TEN ÜNİVERSİTELİLERE DAVET

Beykent Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü tarafından düzenlenen, 2018-2019 Bahar Dönemi Mimari Tasarım Atölyesi IV. Proje Sergisinin açılış töreni, Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç'in katılımıyla gerçekleşti. Sergiyi gezerek eserleri tek tek inceleyen Başkan Genç, öğrencileri projelerini anlatmaları için Boğaziçi Kültür ve Sanat Merkezi'ne davet etti.

Başkan Genç ve Rektör Prof. Dr. Murat Ferman'ın yerel yönetimler ve üniversiteler arası iş birliğine dair önemli mesajlar verdiği açılışa; Sarıyer Belediye Başkan Yardımcısı Sevgi Atalay, Sarıyer Belediyesi Kentsel Tasarım Müdürü Murat

Durna'nın yanı sıra; çok sayıda akademisyen ve öğrenci katıldı. Yapılan konuşmaların ardından, katılımcılar Ayazağa-Maslak Yerleşkesi fuaye alanındaki sergide yer alan çalışmalarını inceledi. Projeler arasında Uskumruköy huzur evi alanındaki çalışma, Poligon Spor Alanı, Çayırbaşı Belediye Hizmet Alanı,

İstinye Yeşilçam Müzesi ve Huzur Mahallesi Kültür Merkezi dikkat çekti. Öğrencilerin yoğun ilgi gösterdiği sergi, 24 Aralık Salı gününe kadar ziyaret edilebilecek.

ÜNİVERSİTELERLE İŞ BİRLİĞİNİ

ÖNEMSIYORUZ

Programın başlangıcında konuşan Başkan Genç, Beykent Üniversitesi'nin, Ayazağa-Maslak Yerleşkesi ile bölgeye değer kattığını belirterek, "Yerel yönetimler ve üniversiteler arasındaki iş birliğinin önemine inanıyoruz. Bunun en başarılı örneklerinden Beykent Üniversitesi ile olan uyumumuz ve iş birliklerimizdir" ifadelerini kullandı.

TEŞEKKÜR ETTİ

Rektör Prof. Dr. Ferman ise, üniversitelerin bilim için, üretmek için ve çözüm için bir merkez olduğuna dikkat çekerek, "Üniversitelerde aslında sosyo-ekonomik çevrenin bir ürünüdür. Bu minvalde, Sarıyer Belediye Başkanı Sayın Şükrü Genç'e, üniversitelerle iş birliği konusundaki hassasiyetinden dolayı teşekkür ediyorum. Ayrıca; Mimari Tasarım Atölyesi'nin çalışmalarını da çok değerli buluyor ve hep birlikte incelemek için sabırsızlanıyoruz" şeklinde konuştu.

Bahar havası essin bütün dünyada,
sevgiyi ve huzuru paylaşırken,
iyilikten konuşalım, yeşertelim
umutları, barışta buluşalım...

Mutlu
Yıllar

YENİ YILIMIZ KUTLU OLSUN

ŞÜKRÜ GENÇ | SARIYER BELEDİYE BAŞKANI

SARIYER BELEDİYESİ

Gerçeğe Hû

Yahya Kemal Bayar

divrigigazetesi@gmail.com

Divriği Kültür Derneği

Divriği Kültür Derneği üzerine yazdığımız yazıya kaldığımız yerden devam edelim. Bazı kesimlerin bizim böyle bir konu üzerine yazmamızın arka planına çeşitli yorumlar, niyetler ve bakış açıları geliştirebilirler. Bunu normal karşılamak gerekir. Lakin, şunu peşinen açıklıkla ifade etmek isterim ki, kim ne derse desin böyle bir konu üzerine yazmamızın arka planında her hangi bir hesap kitap, art niyet söz konusu değil, olamaz da. Daha önce de ifade ettim, konu şu.

Çok yaygın bir görüş, "Divriği Kültür Derneği'nin, başta İstanbul ve Türkiye genelinde çok fazla tanınır olması, buna mukabil, sosyalist sol kesimler başta olmak üzere sosyal demokrat çevrelerde politik seviyesi yüksek görünmesi" ve böyle tanınmasının arka planında ne var?

Divriği Kültür Derneği'ni kamuoyunda politik bir kimlikle geniş kesimlere tanıtan olgular neydi?

Bu tanınmışlık ve politik kimliğin arkasındaki başarı hikâyesi ne?

Soğuk Savaş Dönemi Solculuğu?

Yazacağımız konuya bu birkaç soru altlık oluşturabilir. Önceki yazımda 12 Eylül 1980 Faşist Darbesi'ne giden süreci çok kısa izah etmişim. Benim görüşlerime göre, Divriği Kültür Derneği'nin bugünkü tanınmışlığının arka planında duran yegane görkemli hikâye 12 Eylül öncesinde saklı? Bu tanınmışlıkta Divriği Kültür Derneği'nin önemli bir başarı hikâyesinden ziyade dönemin ve koşulların soldan yana esmesinden müteşekkil. O günlere bir kez daha giderek bu başarı hikâyesinin izlerini birlikte sürelim.

Sol 49 Fraksiyona Bölündü?

Bu tabir bana ait değil. Dönemin siyasi jargonu üst başlık olarak böyle tarif edilirdi. Sol 49 Fraksiyona Bölündü sözü tamamen gerçekleri ifade eden bir söylem. Sayısını tam olarak bilmemek de 12 Eylül öncesi sol gerçekten de 49 parçaya bölünmüştü. Bir siyasi yapı içinde çıkan ufak bir tartışma bile yeni bir sol örgüt kurmaya zemin teşkil ettiği günlerden bahsediyoruz. Bu siyasi yapıların hemen hemen bütün savunucuları az veya çok Aksaray'da bulunan Divriği Kültür Derneği'ne gelirdi. Derneğin tamamı 70 metrekare ya var ya yoktu. Ordu Caddesine bakan salonuna oturarak 15 kişi ya sigar ya sığmazdı. Oturacak sandalye/koltuk sayısı zaten bu kadardı. O koltukların bir kısmı örtüleri yenilenerek 1995 yılına kadar dernekte kullanıldı, bunu hatırlıyorum. Belki 3 metrekareyi bulmayan küçük bir mutfak, onun yanında bir tuvalet, hemen bitişiğinde 10 metrekare civarında yönetim kurulu odası, bir de biraz hallice bir salon ile giriş kısmı olan bir daire. Tamamı bu işte.

Mutfak dediğim yere, aslında bir çay ocağı demek daha mantıklı. Bu çay ocağının raflarında ve tezgâh altlarında Derneği kurnalar tarafından öğrenci yurdu için alınan tabak, çatal, kaşık ve tabldot tepsi vardı. Yeni yönetim Divriği Kültür Derneği'ne gelince öğrenci yurdu kapatılmış, bir marangoza kiraya verilmiş, malzemeler de buraya getirilmişti. O zamanlar derneğin halk oyunları ekibi zaman zaman yurt binasına giderek çalışmalar yapıyordu. Ben de giderdim. Binanın en alt katı öğrenciler için hamam yapılmıştı. Hamam kurnaları ve tasları da dahil ne varsa orda öylece duruyordu. Ben bunların tamamını gördüm. Tekrar konumuza dönelim; 49 parçaya bölünmüş sol grupların sempatican ve mensupları günün hemen hemen her saatinde derneğe gelir, alışılmış sert, neredeyse kavga eder halde karşılıklı Marksist-Leninist Sosyalist model ve yöntem üzerine tartışırlardı. İktidarın ele geçirilmesi, sosyalizmin kurulması, "Kırdarın Şehirler İzlenecek Halk Savaşı Modeli ile mi, İşçi Sınıfının mücadelesi ile mi, Suni Dengenin derinleşmesi neticesi, Halkın Sosyalist Saflarda birleşmesi ile mi, Partileşerek mi? Direniş Komiteleri ile mi? Latin Amerika Tarzı mı? Çin veyahut Sovyet Modeli ile mi sosyalizm kurulacak?" tartışmaları sürer giderdi. Bu tartışmalar sadece Divriği Kültür Derneği'nde değil, kahvede lokantada, okulda, işyerinde evde, otobüste, trende, parklarda, her yerde bitmeden tükenmeden sürer giderdi. Her sol örgüt "devrimi biz yapacağız, siz kenara geçin" havasında idi. Yine büyüklü küçüklü her sol örgüt, "sosyalizmi kurma aşamasına geldiğini, ancak bunu diğer sol örgütler engelliyor" hissine kapılıyordu. Bu sert tartışmalar zaman zaman sol örgütler arasında kavgaya kadar ilerler, sille tokat fiiliyata dönerdi. Bazı bölgelerde ise sol örgütler arasında silahlı çatışmalar olur, bu çatışmalardan kaynaklı birbirini vuran öldüren olaylar da sık sık yaşanır. İşte böyle geçen maceralı günlerde Divriği Kültür Derneği solun hafızasına kazındı. Ardından 12 Eylül Faşist Darbesi, yüzlerce dernek, sendika ve siyasi parti gibi Divriği Kültür Derneği de kapatıldı, mühürlendi. Zannediyorum 4 yıl kapalı kaldıktan sonra 1984 yılının ortalarında bir grup dernek yöneticisi ve üyesinin girişimleri ile yeniden açıldı.

Bugün sol ve sosyalist kesim arasında yapılan sohbetlerde ve mücadele alanlarına ilişkin her hatırat ta 12 Eylül öncesine dair şeylerden başka bir şey konuşuluyor. Solun hafızası, ve neredeyse tarihsel müktesebatı 12 Eylül öncesinde kalmış vaziyette. Bu döneme ait yüzlerce deneyim ve mücadele birikimi cilt cilt kitap oldu. Sol ve sosyalist akımlar, gruplar 12 Eylül öncesine ait bitmez tükenmez anı ve tarihi birikimi bıkmadan usanmadan döne döne anlatırken, solun, 12 Eylül sonrasına ait övüneceği tarihsel ve sınıfsal mücadele başarıları neredeyse yok gibi. Ruh ve yapısı gereği, sol gelecek tasavvuru içerirken, bizim sol her zaman geçmiş konuşmaktan geleceğe dair inanılır fikirler inşa edemedi.

Geçmiş ile övünen sol nasıl geleceğe bakamadı, kendisini güncelleyip yenileyemedi, somut ihtiyaçları göremedi, yeni bir tarih yazamadı, eski günlerin hayaliyle yaşadı, o eski günlerin bir gün yeniden geleceğini bekleyip durdu ise, Divriği Kültür Derneği de üzerine oturan sol şablon ile solun gölgesinde kazandı? "Politik Kimlik" yıllarca söylendi durdu. Şaşalı laflardan öteye, insan hayatına değen, günlük yaşamı olumlu yönde belirleyen, hiç bir başarı hikâyesi biriktiremedi. Divriği Kültür Derneği yöneticileri ve bir kısım üyeleri, sanki derneğin görevi buymuş gibi, "Sol ve Sosyalizm"e dair beylik laflar üretmeyi dernek çalışması sandı.

Divriği Kültür Derneği'nin, "Üretim ve Tüketim Kooperatifi" girişimi olmak üzere, son bir yıllık bazı faaliyetleri yeni bir başarı hikâyesi yazmaya meyilli sayılabilir. Bu girişimi yürüten bazı kişilerin yaşamsal pratiklerinden kaynaklı olarak önemli bir başarı çıkmayacağını da söylemeden geçemeyeceğim. Bu eleştirimi kulak ardı etmenizi arzu etmem? **Devam Edecek?**

Avcılar'da İmar Mücadelesi

Avcılar'ın İmar Sorunu İBB Meclisi'nde Hançerli'den Ak Partili İBB İmar Komisyonu Başkanı'na: Avcılar'ın Raporu Neden Yok?

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nde konuşan Avcılar Belediye Başkanı Turan Hançerli, ömrünü tamamlamış eski binaların yenilenmesinin önünü açacak olan imar planı değişikliğinin neden hala hazırlanmadığı ile ilgili Ak Partili İBB İmar ve bayındırlık komisyonu başkanından açıklama yapmasını istedi.

Turan Hançerli, "Komisyonun raporu neden hazırlanmadığı, neden raporun gelmediği hususunda bir açıklama yapmasını meclisimiz, İstanbul ve Avcılarımız açısından yararlı olacağı kanaatindeyim." dedi.

Silivri açıklarında meydana gelen 5.8 büyüklüğündeki depremin ardından Avcılar Belediye Meclisi tarafından oy birliği ile kabul edilen depreme dayanıklı, güvenli, dirençli yapılar inşa edilmesine olanak sağlayacak imar planı değişikliği İstanbul Büyükşehir Belediyesi meclisinin gündemine geldi.

Turan Hançerli: "Komisyonun raporu neden hazırlanmadığı, neden raporun gelmediği hususunda bir açıklama yapmasını meclisimiz, İstanbul ve Avcılarımız açısından yararlı olacağı kanaatindeyim." dedi.

Silivri açıklarında meydana gelen 5.8 büyüklüğündeki depremin ardından Avcılar Belediye Meclisi tarafından oy birliği ile kabul edilen depreme dayanıklı, güvenli, dirençli yapılar inşa edilmesine olanak sağlayacak imar planı değişikliği İstanbul Büyükşehir Belediyesi meclisinin gündemine geldi.

2. Başkanvekili Ömer Faruk Kalaycı başkanlığında toplanan mecliste komisyon raporunun okunmasının ardından gündem dışı söz alan Avcılar Belediye Başkanı Turan Hançerli, komisyon raporlarının içerisinde Avcılar'ın İmar Planı değişikliğini içeren raporun olmamasına tepki gösterdi.

"Hazırlanan plan notu değişikliğine ilişkin raporun sunulmadığını üzüntüyle görüyorum"

26 Eylül'de yaşanan depremin hemen ardından Avcılar Belediye Meclisi'nin inanılmaz hızlı davranarak tüm partilerin oy birliği ile bir plan notu değişikliğini hazırlayıp değişikliğini İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin imar komisyonuna sevk

edildiğini belirten Hançerli, "İstanbul'da deprem riski yaşayan deprem bölgesinde sağlam olmayan yapıların olduğu hepimizin malumu. Hatta deprem olmadığı halde yıkılan binaların da olduğunu biliyoruz. Ekim ayı meclisimizde komisyonumuzun raporu hazırlanmadığını ve süreye ihtiyacı olduğunu komisyon başkanımız ifade etmişti. Aradan geçen iki ay rağmen hala okunan 79 imar komisyonu raporunun arasında Avcılar'daki güvenli ve güçlü olmayan yapıları yenilemek, güçlendirmek, depreme dayanıklı hale getirmek amacıyla imar artışı talep etmeden mevcut yasaya uygun olarak yapılmış

hazırlanan plan notu değişikliğine ilişkin raporun sunulmadığını üzüntüyle görüyorum." dedi. İBB İmar ve bayındırlık komisyonu başkanı ve üyelerinin Avcılar halkının masum ve insanı yaşatacak taleplerine özel önem vererek ve hassas davranacaklarını inandığını ifade eden Başkan Hançerli, "Komisyonun raporu neden hazırlanmadığı, neden raporun gelmediği hususunda bir açıklama yapmasını meclisimiz, İstanbul ve Avcılarımız açısından yararlı olacağı kanaatindeyim." şeklinde konuştu. "Acele yapılması doğru değil, istişare halindeyiz" Avcılar Belediye Başkanı'ndan sonra

söz alan Ak Parti'li İmar ve Bayındırlık Komisyonu Başkanı Yüksel Akyol şu değerlendirmede bulundu: "Avcılar Belediye Meclisi'nden depremden sonra çok acele geçirip getirdikleri bir dosya bu. Benim kanaatim bu konuların böyle çok acele yapılması doğru değil. Avcılar belediye başkanı 3 aydır bu konuyla ilgileniyor. Biz yaklaşık 1.5 yıldır bu konuda ne yapabileceğimizi komisyonunda, şehir planlama müdürlüğüyle diğer ilgili müdürlüklerle ve komisyondaki arkadaşlarla sürekli istişare halindeyiz. Burada bir yanıltma veya yanlış bilgilendirme var. İmar artışı yok diye

söyleniyor aslında imar artışı var. Mevcuda göre imar artışı yok. Dolayısıyla biz bu konuda Fatih Belediyesi'nden gelmiş bir senedir bekleyen Tuzla Belediyesi'nden gelmiş bir senedir bekleyen benzer dosyalar var. Bu konuda diğer ilçelerden de benzer talepler gelmeye devam ediyor. Bir komisyon kuralım diye düşündük. Bilgili arkadaşların yer aldığı bir komisyon kuralım bu komisyonunda bu konuları çalışalım bir standart getirelim. Bütün ilçelerdeki taleplere aynı şekilde cevap verelim. Bu konuyla ilgili böyle bir süreç başlatmış bulunuyoruz."

Avcılar üzerinde kasıtlı bir durum söz konusu olmadığını sözlerine ekleyen Akyol, "Avcılar'da daha önce katları düşen yerlere biz katlarını vermiştik. Bu sadece belli bir kooperatif plan notundan kaynaklanan tali bir konu. Yani ben haksız bir taleptir diye hiçbir zaman söylemedim. Bunun genel bir çerçeveye içerisinde İstanbul için çözülmesi gereken bir konu olduğu kanaatindeyim." dedi.

"Halkımızın canı tehlikede" Avcılar Belediyesi İyi Parti Meclis Üyesi Sinan Gümüş: "Komisyonun görevi bir standart getirmek değildir. Taleplerin makulluğu ile yapılabilirliği ile ilgili raporları değerlendirmektir. Aktif fay hattında olan ve olmayan ilçeleri bir standartla değerlendiremezsiniz. Biliyorsunuz halkımızın canı tehlikede, herhangi büyük bir depremi durdurabilecek durumda değiliz. Yapılarımız eski. Burada konuştuğumuz şey bir rant değil, bina yapma değil, insanların canını sağlama almakla ilgili plan tadilatları yapıldı. Eğer bunun eksikliği fazlasıyla ya da rant olduğunu düşündükleri yeri yanlış olduğunu düşündükleri yerleri bizimle paylaşırlarsa bizde çok kısa sürede bunları ilçemiz hazırlar. Ne bu mecliste ne belediye yetkilileri arasında olası bir can kaybında bu durumu üstlenebilecek kimse yok." dedi.

2020

Yılım

Ülkemize, dünyamıza ve tüm insanlığa
barış, kardeşlik, huzur ve
mutluluk getirmesini diliyoruz...

Matbaa

Web Sayfası

Grafik

İşleriniz İçin

- Kitap
- Dergi
- Broşür
- El İlanı
- Bloknot
- Reklam Sayfası
- Pankart
- Winil
- Yelken Bayrak
- Roll Up
- Banner

RenkAjans

Eskişehir Mahallesi Dericiler Sokak
No: 22/7 Şişli/İstanbul

İrtibat: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
renkajans@gmail.com - divrigigazetesi@gmail.com

Öldüren Operasyon (I)

Röportaj:
Hatice Eroğlu Akdoğan

HAPİSHANELER TARİHİNDE FARKLI BİR YAPRAK OLARAK 19 ARALIK

Artık "19 Aralık", tarih olarak 2000 yılından bu yana öncesi ve sonrası yaşanan katliamlar gibi hafızamızda çok kötü bir yere sahip. 19 Aralık 2000 tarihinde eşzamanlı olarak siyasi tutukluların kaldığı 18 cezaevine dışarıdan "Hayata Dönüş" adı altında büyük bir operasyon gerçekleştirildi. Yüzlerce tutsak yaralandı. Onlarca öldürüldü. Sağ kalanlar ise yeni inşa edilen F Tipi hücrelere taşındı. Kanlı operasyon yirminci yılını doldururken olayı, içerden tutsak bir tanık olarak yazar Rasim Özaş(*) ile konuştuk.

Devletin hapsedme biçimine baktığımızda 12 Eylül'den sonra hep sistematik olarak bugüne, yani ağır tecride doğru bir gelişme yaşandığını görüyoruz. Siz nasıl değerlendirirsiniz?

R.Ö: Devletin toplumsal muhalefeti yok etmek için hayata geçirdiği politikaların en önemli ayaklarından biri her zaman tutsakları teslim almak olduğu için, 12 Eylül'den bu yana sürekli olarak hapisaneler üzerine yeni baskı ve yasak politikaları geliştirmekten geri durulmadı. 12 Eylül yıllarında tutsakları apolitikleştirmenin bir aracı olarak uyguladıkları işkence ve yasak, itirafçılıştırma, kendilerince önemli gördükleri tutsakları tecrit etme politikalarına, 1995 yılından sonra tutsakları katletmeyi eklediler. Hatırlanacağı gibi Ekim 1995 yılında Buca Hapishanesi'nde üç tutsağın katledilmesinin ardından 4 Ocak 1996'da Ümraniye Hapishanesinde dört tutsak, yine '96 yılının eylül ayında Diyarbakır'da on tutsak, 25 Eylül 1999'da Ulucanlar Hapishanesi'nde ayrıca on tutsağın

yaşamaya devam ediyoruz.

Yukarıdaki soru bağlamında devletin tecrit hapisanelerine geçişte o süreçte somut olarak sunduğu gerekçeler neydi? Kamuoyuna verilen bilgiler ile tutsaklara verilen bilgiler arasında fark var mıydı?

R.Ö: Bu politika tek başına devletin belirlediği bir politika değildi. 1996 yılında dönemin Adalet Bakanı Mehmet Ağar'ın yayınladığı genelgelerle tutsakları ellişer kişi olarak bölüp parçaladıktan sonra çeşitli hapisanelere dağıtıp teslim alma politikasını hayata geçirmek istenmişti. Bunun için devrimci kamuoyunda "tabutluk" diye tabir edilen Eskişehir Cezaevi yeniden açıldı. Mehmet Ağar'ın genelgeleri sonrasında yapılan ölüm oruçlarında 12 tutsağın yaşamını yitirmesi bu politikayı boşa çıkarttı. Bu süreçten sonra Amerika her yıl yayınladığı terör raporlarının Türkiye bölümüne hapisaneleri de ekleyerek "Türkiye'de terörün kaynağı cezaevleri" demeye başladı. Yine 1996 ölüm orucundan sonra Türkiye'deki hapisanelere heyetler gönderip incelemeler yaptıran Avrupa İşkence ve Kötü Muameleyi Önleme Komitesi yayınladığı raporda hapisaneleri eleştirerek hücre sistemine geçilmesini "tavsiye" etmişti. Söz konusu raporlardan da anlaşılacağı gibi hücre sistemine geçmek esas olarak Amerika ve Avrupa Birliği'nin talebiydi. Bu talepler doğrultusunda devlet hızla F Tipi hapisanelerin yapımına başladı.

F Tipi hapisaneler bitmeye başladığında televizyon ve gazetelerde "Hapishanelere hakim olamıyoruz", "Gardiyanların can güvenliği yok", "Hapishanelere örgütler hakim. Bu nedenle hapisanelere düşen biri örgüt üyesi olarak çıkıyor", "Koşullar yetersiz. Tutuklular üst üste kalıyor", "Koşullar sağlık koşullarına uygun değil" türü birçok haber yapıp F Tiplerinin lüks villalar olduğu söylenmeye başladı. Yapılan bu haberlerle kamuoyu manipüle edilerek hücre sistemine

Tipi hapisanelerde yeni bir düzenleme yapılmadan, bu hapisaneler için görüş birliği sağlanmadan açılmayacak" diye bir açıklama yaptı. Bu açıklamadan birkaç gün sonra Bayrampaşa Hapishanesi'nde tutsak temsilcileri ile bazı meslek örgütlerinden temsilciler ve hükümet yetkililerinin yaptığı görüşmeler yine hükümet tarafından tek yanlı olarak bitirildi. Hükümet "kendilerinin sorunu çözmek istediklerini, ama tutukluların uzlaşmaz tutumu nedeniyle görüşmeler sonuçsuz kaldı" açıklamasını yaptı. Yani "Operasyon yapmaktan başka çaremiz kalmadı" demek istiyorlardı. 19 Aralık katliamından sonra Adalet ve İçişleri Bakanlarının yaptıkları ortak açıklamada bu operasyona bir yıldır hazırladıklarını belirttiler. Anlıyoruz ki devlet görüşmeleri zaman kazanmanın ve kamuoyunu operasyona hazırlamanın bir aracı olarak görmüştü. Sorunu çözmek gibi bir niyetleri yoktu. Görüşmelere katılan dönemin Fazilet Partisi ve günümüzde de CHP Milletvekili olan Mehmet Bekaroğlu, devletin tek taraflı görüşmelerden çekilmesi konusunda "Devlet bizi kullandı" değerlendirmesini yaptı. Devlet kararını vermişti, her ne pahasına olursa olsun tecrit politikasını hayata geçirecekti. F Tipi hapisanelerine kanlı bir operasyonla sevk edildikten sonra gündeme gelen "üç kapı üç kilit" (bir koridorda olan üç hücrenin kapılarının açılarak bu hücrelerde kalanların birbirlerini görebilmeleri) tartışması ve ölüm orucundaki tutsakların Adli Tıp raporlarıyla tahliye edilmeleri ise tecridi ortadan kaldırmak için değil, direnişi kırmak için atılmış adımlardı.

Operasyonu bekliyor muydunuz ve boyutlarının o derece olacağını tahmin etmiş miydiniz?

R.Ö: Operasyon bekleniyordu. Operasyonun boyutlarının daha önceki operasyonlardan daha farklı olacağını tahmin etmek zor değildi. Daha önce bir tek hapisaneye operasyon düzenleyip katlimalarını gerçekleştirdikten sonra geri çekilirlerdi. Bu defaki saldırının öyle olmayacağı belliydi. Direnişin olduğu her hapisaneye yapılacak saldırının boyutları elbette daha farklı olacaktır.

19 Aralıktan önce devletin hapisanelere yönelik düzenlediği bir provakasyon vardı. Daha önce devlet bir hapisaneye operasyon yaptığında diğer hapisanelerde isyanlar olmasın diye önceden haber vermezdi. Bergama Hapishanesi'ne yapılan operasyon farklı oldu. Vali televizyonlardan herkese ilan ederek operasyon yapılacağını söyledi. Yine daha önce bir hapisaneye operasyon düzenlediğinde diğer hapisanelerdeki gardiyanlar tutsaklar tarafından rehlin alınma ihtimalinin önüne geçmek için maltadan çekerlerdi. Bergama Hapishanesi'ne operasyon yapılacağı ilan edildiğinde diğer hapisanelerde gardiyanlar maltalardan çekilmeyip tutsakların direnişinin olduğu bütün hapisanelerde isyanlar çıkartarak gardiyanları rehlin almalarını beklediler. Böylece "hapishanelere hakim olamıyoruz", "gardiyanların can güvenliği yok" deyip F tipleri için düşündükleri operasyonun zeminini yaratacaklardı. Tutsaklar devletin bu provakasyonunu gördükleri için F tipi hapisaneler için düşündükleri operasyon o anda boşa çıktı. Fakat tutsaklar o gün için devletin bu provakasyonunu boşa çıkartmış

F Tipi hapisaneler bitmeye başladığında televizyon ve gazetelerde "Hapishanelere hakim olamıyoruz", "Gardiyanların can güvenliği yok", "Hapishanelere örgütler hakim. Bu nedenle hapisanelere düşen biri örgüt üyesi olarak çıkıyor", "Koşullar yetersiz. Tutuklular üst üste kalıyor", "Koşullar sağlık koşullarına uygun değil" türü birçok haber yapıp F Tiplerinin lüks villalar olduğu söylenmeye başlandı. Yapılan bu haberlerle kamuoyu manipüle edilerek hücre sistemine alıştırılmaya çalışıldı.

olsalar da, bu operasyonun olacağı konusunda bir fikir birliği vardı. Operasyon için büyük hazırlıkların yapıldığını, çok büyük katliamları göze aldıklarını tahmin etmek zor değildi.

O dönem Ümraniye Hapishanesi'nde kalyordunuz. Koşullara nasıl geldiler? Tam teçhizatlı bir saldırıya karşı nasıl bir direniş öngörüldü ve örgütlendi?

R.Ö: Operasyon sabaha doğru saat 4.30'da başladı. Direnişin olduğu 18 hapisaneye operasyon yapıldı. Operasyonları hapisanelerde görevli askerler yapmadı. Bunun için özel eğitilmiş birlikler – özel timler görevlendirilmişlerdi. Sadece askerlerin ellerindeki silahlarla gelmediler. Dozerler, iş keççeleri, başka iş makineleri, helikopterler, kimyasal gazlarla geldiler. O güne kadar düzenlenen en kapsamlı operasyondur. Bu operasyonda 28 tutsak yaşamını yitirdi, yüzlerce tutsak çeşitli yerlerinden yaralandı. Bayrampaşa Hapishanesi'nde altı kadın tutsak atılan kimyasal gazlarla yakılarak katledildiler. Operasyon bittikten sonra, sevk anında ve F tiplerine konulurken tutsaklar özel timler tarafından çok ağır işkencelerden geçirildiler. Tutsakların bu operasyona karşı en önemli hazırlığı elbetteki ölüm oruçlarıydı. Bunun dışında barikat kurma, operasyon anında yaralanan olduğunda tedavilerin yapılması, barikat kuracak malzemelerin operasyon başlar başlamaz hazırlanması, atılacak gazlara karşı ıslak havuluların hazır edilmesi... Tabi en önemli hazırlık tutsakların birbirlerine sahip çıkma sorumluluğuydu. Tutsakların bedenleriyle katliama karşı koymaktan ve direnmekten başka bir şans yoktu.

Benim kaldığım Ümraniye Hapishanesi'ne önce maltanın idare yönündeki kapısından girmeye çalıştılar. Operasyon beklediği için tutsaklar askerlerin gelebileceği yerlerde nöbetler tutuluyordu. Bu nedenle ilk saldırı girişimi püskürtüldükten sonra barikatlar kurulmaya başlandı. Bu anda kadınlar koşuşuna girmeye çalışmışlar ama orada da engellenmiş. Sonra maltanın iki tarafından saldırı başladı. Öyle coplarla, kalkanlarla yapılan bir saldırı değildi, ateşli silahlarla, bombalarla, kimyasal gazlarla yapılan saldırıydı. Çatılardan, üst maltalardan girmeye çalıştılar, ama tutsaklar hazırlıklı olduğu için ilk anda bunları başaramadılar. Ümraniye'de direniş dört gün sürdü. Üçüncü gün çekilmek zorunda kaldığımız konferans salonunun çatısına helikopterlerle asker indirilip, komrösörlerle tabandan birkaç yerden delikler açılıp buralardan çok yoğun ateş edildi, gazlar sıklıdı. Üçüncü gün konferans salonunda kalma durumu ortadan kalkınca çekildiğimiz son yer olan kadınlar koşuşunun üst kat girişinde ve pencerelerin altında kimyasal maddeler yaktılar. Kapıdan, pencerelerden çok yoğun siyah dumanlar giriyordu. İçerdeki ısı çok fazlaydı. Sıcaktan duvarlara el vurulamıyorduk. İçeriye sinir gazları atıldılar. Birçok kişi sinir gazlarının etkisiyle nerede olduğunun, ne yaptığının bilincinde değildi. Geçici körlükler, bayılmalar yaşandı. Bizleri kimyasal gazlarla ya da dumanla boğmaya çalıştılar. Dördüncü günde sıkılan gazların miktarını hesaplamak mümkün değildi. Bu gazlardan bir tutsak, memilerden iki tutsak o anda katledildi. Daha önce ölen iki tutsakla birlikte Ümraniye'de beş tutsak yaşamını yitirdi.

katledilmesini 19 Aralık 2000'de 28 tutsağın katli izledi. 12 Eylül'den sonra Metris ve Diyarbakır hapisanelerinde yapılan direnişlerde yaşamını yitiren tutsaklar olsa da, katliam politikasına esas olarak Buca Hapishanesi'nde üç tutsağın katledilmesiyle başladığını söylemek mümkün.

Devletin hapisanelerde yürüttüğü şiddet ve tutsakları teslim alma politikası, 2000 yılında F Tipi Hapishanelerle uygulamaya soktukları tecritle farklı bir aşamaya geçti. Tecrit en büyük insanlık suçlarından biridir. 19 yıl önce hayata geçen devletin tecrit ya da izolasyon politikasının sonuçlarını bugün de içeride olduğu kadar dışarıda da

alıştırılmaya çalışıldı.

F Tipi tecrit hapisanelerinin mimarisi ve hapsedme biçimi ortadayken içerideki pazarlıklarda durum teknik/pratik açıdan neler içeriyordu.?

R.Ö: F Tipleri saldırısı gündeme geldiğinde 35. gününde ölüm orucuna evrilen süresiz açlık grevleri başladı. İlk başlarda devlet açlık grevlerine tepkisiz kaldı. Direnişin ilerleyen günlerinde bazı köşe yazarlarının yazıları ve dışarıdaki kamuoyunun duyarlılığı nedeniyle devlet tutsaklarla görüşmeye başladı. Tutsakların tavır F Tipi cezaevlerinin tümünden ortadan kalkması yönündeydi. Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk görüşmeler sürerken "F

Alevi Kimliği İle Yaşamak

DİZİ YAZI

Ayhan Aydın

Şahkulu Dergahı Alevilik Sohbetleri

III

Tüm devleti suçlayamayacağımız gibi yukarıda söylediğimiz gibi Sünni vatandaşlarımızın da önemli bir bölümü aslında Alevilerin haklarının verilmesi taraftarıdır, bu konuda Alevilerin yanındadırlar. Yapılan ciddi araştırmalar- anketler var bu konuda. İnsanlarımıza soruyorlar: Aleviler var, onların bazı talepleri var, örneğin ibadethane olarak cemevlerinin tanınmasını istiyorlar, siz bu konuda ne diyorsunuz? Diyorlar. Onların da çoğu niye olmasın, elbette olur, diyorlar. Aleviler zorunlu din dersleri olmasın ama seçmeli de olsa bu dersler de Alevilik yeteri kadar anlatılsın, diyorlar. Siz ne diyorsunuz deyince, elbette neden olmasın, diyorlar. Bu da bu ülkenin bir gerçeğidir. Bunları da inkâr edemeyiz sevgili dostlar. Gelelim Bize; Çok sevgili dostlar, hep devleti suçlayarak, Diyanet'i suçlayarak, Sünnileri suçlayarak bir yere gidemeyiz. Elbette ki Alevilik Sorunu'nda; "Alevi - Sünni" meselesinde suçun çoğu devletindir. Ama bizler her zaman yine de "bin kez mazlum olsan da bir zalim olma" diyen Hz. Ali'nin yolundan gidiyorsak, kendimize de bakacağız. Gerçekten iğneyi kendimize batırmasını da bileceğiz. Can dostlar güzel insanlar. Yola Birlikte Gidilir, Yol Cümleden Uludur, Yola Eğrilir Girmez, Doğru Görenlerindir, der ulularımız. Bizler de bu sözleri hep söyleriz. Bizim yolumuzun erdemlerini anlatmakla bitiremeyiz. Bir yeryüzü hazine sandığının içindeyiz gerçekten de. İnsanlığa dair ne varsa bu sandığın içindedir. Bu bir abartı değildir. Şu anda bizi bir araya getiren Hz. İmam Hüseyin ve 72 Yoldaş'ının mücadeleleri bile bizlere bu konuda örnek olarak yeter de artar bile. Ama sadece bu değil, tarihi boyunca nice nice insanlık destanı yazmış kahramanlar, ulu pirler, erenler, veliler, ozanlar, mücadele insanları çıkarmış bir toplumun evladız. Düşünün İmam Hüseyin'in yolundan giden, onun davasını güden bir Eba Müslüm Horasanı vardır. Zalimlerin korkulu rüyası olan Eba Müslüm. Hikmetiyle ve varlığıyla

gönülleri titreten, içimde her daim yaşatmamız gereken bir büyük Alevi kahramanı, ulusu. İşte sevgili dostlar biliyor musunuz, Eba Müslüm'in başına gelenleri? O ki, İmam Hüseyin'e en yakışan kahramandır, o ki haksızlığa karşı koymanın destanıdır. Ama sevgili dostlar onu da katlettiler, hile ve oyunlarla. Hem de kim katletti biliyor musunuz? Onu da sözüm ona Hz. Peygamber'i akrabalarının kurmuş olduğu ve zalim Emevi saltanı yıkmasına ve onların iktidar olmasını sağlayan Abbasiler katlettiler. Böyle bir yiğidi, kahramanı onlar katlettiler. Yani onlar için mücadele verdi ama gücünden korktukları için Abbasiler alçakça onu katlettiler. Bu örnekler acı örnekler ama işte bizler bu değerlerle bugünlere geldik. Aleviler, Alevi değerlerini yaşattıkları, o benliğe, bilince, öze sahip oldukları

geleceğiz ki, İmam Hüseyin'e layık olamam. Ona yoldaş olmak, yar ve yaren olmak dünyanın en güzel nimetidir. Bu aşkı bulanlara ne mutlu erenler. Can dostlar; yolumuz kurullarla örülüdür. Bu yola her can giremez. Özünü aklayan, paklayan canlar girebilir. Ölmeden önce ölenler bu meydanlara girebilir. Bizler Ehlibeyt'in bendesi olarak bu yolda menzil almak istiyorsak önce özümüzü yoklayacağız. Gerçekten ben yolda, yolakta mıyım, meydana girmeyi hak ediyorum mu? Demeliyiz kendi kendimize. Bu yolda dar vardır, didar vardır. Özünü dara çekmeyen neye yarar can dostlar? Burasını (Şahkulu Sultan Dergahı Meydanevi / Cemevi) tasavvur edin ki, burası bir "Kırklar Meclisi" ola. Olabilir mi? Neden olmasın. Araştırmacı - Akademisyen Mahir Polat

geleceğiz ki, İmam Hüseyin'e layık olamam. Ona yoldaş olmak, yar ve yaren olmak dünyanın en güzel nimetidir. Bu aşkı bulanlara ne mutlu erenler. Can dostlar; yolumuz kurullarla örülüdür. Bu yola her can giremez. Özünü aklayan, paklayan canlar girebilir. Ölmeden önce ölenler bu meydanlara girebilir. Bizler Ehlibeyt'in bendesi olarak bu yolda menzil almak istiyorsak önce özümüzü yoklayacağız. Gerçekten ben yolda, yolakta mıyım, meydana girmeyi hak ediyorum mu? Demeliyiz kendi kendimize. Bu yolda dar vardır, didar vardır. Özünü dara çekmeyen neye yarar can dostlar? Burasını (Şahkulu Sultan Dergahı Meydanevi / Cemevi) tasavvur edin ki, burası bir "Kırklar Meclisi" ola. Olabilir mi? Neden olmasın. Araştırmacı - Akademisyen Mahir Polat

kardeşimiz geçen sene burada bir şeyler anlatmıştı. Hatırlayanlarınız olacaktır. Şu içinde bulunduğumuz meydan neye benziyor, şimdi altında bulunduğumuz üstümüzdeki kubbe neyi simgeliyor, şu direk neyi sembolize ediyor, diye sormuştuk. Değil mi? Hatırlayanlarınız vardır mutlaka. İşte sevgili dostlar; içinde bulunduğumuz meydan Kırklar Meydanı olsun, Tuba Ağacının altında Ridvan'dan gelen dosdoğru gidilen yolun "Tarik-i Müstakim" in kurallarının bulunduğu, Hz. Muhammed'in Hz. Ali'ye kutsal emanetleri verdiği meydan yeri olsun burası, Hz. Hüseyin'in meydanı olsun burası. İşte o bilinçle, o aydınlıkla, o öğretile hareket eden ulu erenler/veliler kurdular bu yolu, o ulu ozanlarda her birisi cevher değerindeki deyişleri - mersiyeleri yani şiirleriyle bize sonsuz bir hazine bıraktılar. Peki, can dostlar, sevgili dinleyenler... Bizler bu hazineye sahip çıkabiliyor muyuz? En başta kendim olmak üzere her zaman bunları sorguluyorum, kendimi sorgudan geçiriyorum.

Gül yüzlü insanlarım; bizler maalesef Aleviliğin - Bektaşiliğin değerlerine tam sahip çıkamadık, çıkamıyoruz. Kendi değerlerimizi yaşatamıyoruz. Elbette ki bizlerin üzerinde düşünmemiz gereken, yenilik gerektiren bazı uygulamalar olabilir. Bu bir zorunluluktur. Bunu da gül yüzlü inanç önderlerimiz dedelerimiz yapacaklardır. Kurumlarımızın başında bulununlar ise gerçekten bu yola ne kadar layıklar bunları da çok iyi irdelememiz gerekir. Ben birçoğunun bu yola layık insanlar olduklarını düşünmüyorum. Onların islah edilmesi gerektiğine, zamanla da bu yolun kurallarına uymayan, çağın gerisinde kalmış, bu yola zarar bile verebilen kişilerden bu kurumlarımızın temizlenmesi gerektiğine inanıyorum. Canlar; Şu anda büyük mücadelelerle onlarca kurum kuruldu, dernekler kuruldu, cemevleri kuruldu. Ama buralar da tam anlamıyla inancımız ve öğretimiz yaşanmıyor. Bunların yaşanması ise tümümüzün elindedir. Bizler eskiden ocağımızı bilirdik, ocak dedemizi tanırdık, görgü soru yapardık, on iki hizmeti yerine getirirdik. Şimdi büyükşehirlerde cemevleri olsa da eski gelenekler uygulanmıyor artık. Dedeler kusura bakmasınlar işi bazen basite indirgeyerek

Aleviliğe zarar da veriyorlar. Tek tip cemler, tek tip yapılar, basmakalıp sözler, özü olmayan konuşmalar, davranışlar bizlere büyük zararlar vermektedir. Bizler ocak dedelerimizi bulmalıyız sevgili dostlar, ocaklarımızı sahip çıkmalıyız. Ocaksız, dergâhsız, tekkesiz, ocak dedesi olmayan bir Alevilik düşünülemez. Ayaklar türabıyım ne olursunuz, değerlerimizi gerçekliğiyle yaşatalım dostlar. Hep yüzeyel gösterişe dönüştürdük işi. Bunlardan vaz geçelim. Dedelerimizi zorlayalım, bilgi sahibi olmak için onlardan bilgi alalım, bilgili, inançlı gerçek ocak dedelerine sahip çıkalım. Bugün bazı dedeler bu yolu yozlaştırıyorlar. Bunları birbirinden ayıralım sevgili dostlar. Can Dostlar, Bizler maalesef ama maalesef okumayan bir toplumuz. Biz birbirimizi kandırmayalım. Kitap okumayan bir toplumuz. Bilgi sahibi olmak kitap okumakla olur. İnsanları dinlemek, onlardan bir şeyler almak yetmez. İnsanlara bakıyorum, kitap okumuyorlar.

Sol Açık

Ali Ekber Yıldırım Üretme Tüket?

Zengin toprakların fakir insanları olmayı hak etmiyoruz! Tarım, her ülke için stratejik sektör olarak kabul edilir. Uygulanan politikalar ve sağlanan destekler de bu stratejik önem dikkate alınarak uygulanır. Günümüzde ülkeler arasındaki ticaret savaşları ağırlıklı olarak tarım ve gıda üzerinden yaşanıyor. Ülkeler gıda ve tarım ürünleri ambargosunu birbirlerine karşı adeta bir silah gibi kullanıyor. Bu stratejik önem dikkate alındığında Türkiye, bulunduğu coğrafya, iklim koşulları, bitki her kaynakları, biyoçeşitlilik, ticaret olanakları ve geçmişten gelen tarımsal üretim kültürü ile potansiyeli çok yüksek ülkelerin başında geliyor. Ancak, bu potansiyelin yeterince ve doğru değerlendirildiğini söylemek zor. Yıllardır dışarıdan empoze edilen tarım politikası ile Türkiye üretim yerine ithalatı destekleyen politikalar uyguluyor. Üretimden uzaklaştırılan Türkiye, tarımda hemen her ürünü ithal eder duruma geldi. Kendine yeterli olabileceken tarımda kendi kendini adeta imha ediyor. Bu nedenle ithalat bağımlısı oldu. Sadece mazot, gübre, ilaç, tohum, yem ve diğer girdilerde değil, tarım hammaddeleri ve gıda ürünlerinde de ithalatçı oldu. Tarıma verilen desteklerin, kredilerin de önemli bölümü ithalata, yani başka ülkelerin çiftçilerini desteklemeye harcanıyor. Türkiye'de yüksek girdi fiyatlarıyla üretim yapan çiftçi, ürününü çoğu zaman maliyetin altında satmak zorunda bırakılıyor. Ürün çiftçinin elinden çıktuktan sonra fiyatı katlanarak artıyor. Tüketici satın almak istediğinde pahalıya alıyor. Üreticide ucuz olan tarım ürünü, tüketiciye pahalıya satılıyor.

İthalat sarmalından kurtulmalıyız?
Fiyatlar biraz yükselince de tüketiciyi koruma bahanesiyle ithalat yapılıyor. Yapılan her ithalat çiftçiyi tarımsal üretimden uzaklaştırıyor. Çiftçi üretimden uzaklaşınca üretim azalıyor. Üretim azalınca fiyat yükseliyor. Fiyat yükselince daha çok ithalat yapılıyor. Türkiye'nin sokulduğu bu ithalat sarmalından kurtulması gerekiyor. Bu sorunları çözmezseniz üretici olan köylü üretimden çıkıp tüketici olmaya başlar. Türkiye ne yazık ki bu süreçte girdi. Uygulanan politikalarla çiftçiye "üretme tüket" deniliyor. Tarımı ve kırsalı bekleyen en büyük tehlike, üretici vasfını yitirerek tüketici konumuna geçmeleri. Bugün köylerde, kırsalda çiftçiler üretimden çekiliyor. Şehirdekiler gibi tüketici konumuna geçiyor. Köylere şehirden ambalajında yumurta, yoğurt, peynir, süt gidiyor. Manav sebze, meyve götürüyor. Pazar kurulan köyler var. Yani bizim üretim yapmasını beklediğimiz kırsalda yaşayanlar da bizler gibi tüketici oluyor.

Yeni bir çıkış yoluna ihtiyaç var?
Tarımda ithalat sarmalını kırmak ve dışa bağımlılıktan kurtulmak için yeni bir çıkış yoluna ihtiyaç var. Bu çıkış yolu, öncelikle orta ve uzun vadeli, stratejileri belirlenmiş ulusal bir tarım politikasıyla üretimin planlanması, havza modelinin gerçek anlamda uygulanması, ekilmeyen tarım arazilerinin ekilerek üretimin artırılmasından geçiyor. Kısacası çiftçinin yeniden üretim yapmasını sağlayacak, gelir getiren üretim modellerinin yaşama geçirilmesi gerekiyor. Bunun ön koşullarından birisi çiftçinin üretim yaparken para kazanmasıdır. Çiftçi para kazanırsa üretimi sürdürür, ithalata gerek kalmaz. Türkiye'nin tarımsal potansiyeli çok yüksek. Dünyada üretiminde söz sahibi olduğumuz, yeterince değerlendirmediğimiz çok sayıda ürünümüz var. Türkiye, fındık ve incir üretiminde dünyada açık ara birinci sırada. Kavun, pırasa, kiraz ve vişne yetiştiriciliğinde ikinci, baharatlar, biber, çilek, kestane, nohut, Antep fıstığı, ceviz, fiğ, mercimek, taze fasulye, havuç, karpuz, sofralık üzüm ve bal üretiminde üçüncü sırada. Bu zenginlik başka ülkelerin elinde olsa neler olurdu neler? Saydığımız bu ürünlerden sadece bir kaç tanesinde söz sahibi olan ülkeler tarımdan zenginlik ve refah üretiyor. Türkiye, tarımdan zenginlik üretmek yerine başka ülkelerin çiftçilerini destekleyen ithalatçı politikalarla üretimi, üreticiyi yok ediyor. Çiftçinin üretmesi istenmiyor. İnaniyorum ki, ülke yararına doğru politikalarla, çevreyle dost üretimle Türkiye'nin çıkış yolu tarımda olacaktır. Zengin toprakların, fakir insanları olmayı hak etmiyoruz. Karamsar değil, umutluyuz. Umudumuz, tarımda sahip olduğumuz zenginlik ve insanlarımızdır.

Divriği

AYLIK YIL: 14
SİYASİ SAYI: 144
GAZETE

İmtiyaz Sahibi:

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık Adına
Sadet Bayar

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür
Yahya Kemal Bayar

Görsel Yönetmen Teknik İşler Sorumlusu
Akın Aslan Özden Uygun

Reklam ve Abonelik
Sadet Bayar

Yayın Kurulu: Ayhan Aydın, Müslüm Doğan, Şahin Küçük Mustafa Özker, Süleyman Zaman, Mehmet Aydın, Sadık Çelik İsmail Çınar, Hıdır Çam, Nilüfer Muratoğlu, Muharrem Yağbasan

Yayın Danışma Kurulu: Mustafa Özker, Yunus Öztepe Hüseyin Özkahraman, Mahmut Şengül, İsmail Asil, Ayhan Aydın

YÖNETİM YERİ

Renk Ajans Basım Yayın ve Matbaacılık
Eskişehir Mah. Dericiler Sok. No: 22/7 Şişli-İstanbul
Tel: 0532 327 19 58 - 0532 302 46 53
www.divrigi.com.tr e-mail: divrigigazetesi@gmail.com

BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272
Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Divriği Gazetesi'nde yer alan haber, yazı ve fotoğrafların yeniden yayım hakkı saklı tutulmuştur. İzin alınmadan ve kaynak gösterilmeden yayımlamak Basın Kanunu gereğince hukuki ve cezai yaptırıma tabidir.

Bir Kıta Yanıyor

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

BİR KITA YANIYOR İNSANLIK SEYREDİYOR

Koca bir kıta Avustralya yanıyor tüm dünya seyrediyor. Küresel ısınmanın etkileri artık kendisini daha etkin bir şekilde hissettirmeye başladı. Hava sıcaklıklarının artışı, kuzey kutbunda buzulların erimesi, sanayileşmenin artmasıyla birlikte atmosfere salınan karbondioksit ve sera gazlarının etkisiyle fırtına felaketlerinin artması, kuraklık ve çölleşme, iklim değişikliği gerçeğini inkar edilemez boyuta taşımıştır. Yapılması gereken, bilim adamlarının önerilerine kulak vermektir.

Avustralya'da Eylül ayından beri çıkan yangınlar hala devam ediyor. Beş aydır süren yangınlar söndürülemiyor. Bu gün itibariyle 25 kişinin öldüğü ve giderek şiddetini artıran yangın önlen(e)miliyor. Birçok yerde yollar kapanmış, birçok yerde insanlar dumandan dışarı çıkamıyor ve başbakan Scott Morrison yangınların aylarca sürebileceği uyarısında bulunuyor. Hala ülkenin 136 noktasında yangın devam etmekte. Yangında, Reuters'in açıklamalarına göre; şu ana kadar, 8 milyon hektar alan yok olmuş, yaklaşık 2 bin ev küle dönerken, çok sayıda yerleşim yerinde alt yapı kullanılamaz duruma gelmiş. Eylül ayından beri 67 bin kişinin tahliye edildiği, 480 milyon hayvanın öldüğü basından öğreniyoruz. Dört bin çiftlik hayvanı ile Avustralya'ya özgü bir hayvan olan Koala'nın da üçte birinin yangınlarda öldüğü tahmin edilmekte.

Yangınlar nasıl meydana geldi ve yayılmasının nedeni?

Uzmanların açıklamasına göre, Avustralya'da yangınların bu kadar büyümesi ve kontrol altına alınamamasında yazların daha sıcak ve kuru geçmesinin etkisi, bu yıl normalin üzerinde görülen sıcaklıklar ve kuraklık, yangınların şiddetinin daha fazla olmasına neden olduğu, otları tutuşturan yangınlar, gök gürültülü fırtınaların oluşmasına, bu da şimşeklerin meydana gelmesine ve daha fazla yangının ortaya çıkmasına, bunun da bir volkan patlaması ya da atom bombası etkisi yaratarak, yangınların kendi fırtınalarını ortaya çıkarmasına yol açtığı şeklinde açıklanmaktadır. Bilim dünyası uzun zamandır iklim değişikliğinin şiddetlenmeye başlamasıyla Avustralya'da daha uzun sıcak ve kuru yazların yaşanacağı uyarısında bulunuyordu. Bu da tarımsal alanların daha kuru bir hale gelerek daha kolay tutuşmasına ve yangınların daha kolay yayılmasına neden oluyor. Yangınlarla nasıl mücadele ediliyor? Yüz binlerce itfaiyeci, çoğunluğu gönüllü olmak üzere haftalardır bazen günde en az 12 saat olmak üzere çalışmasına karşın yangınları kontrol altına alamadıkları görülüyor.

Avustralya'nın federal hükümeti geçen hafta yaptığı açıklamada gönüllülerin talep etmeleri halinde 4 bin dolara kadar tazminat alabileceklerini açıkladı. Yangınların kontrol altına alınamaması üzerine ordu, askerlerini, gemilerini ve hava araçlarını yangın bölgelerine göndermeye başladı.

Avustralya'da Eylül ayından beri çıkan yangınlar hala devam ediyor. Beş aydır süren yangınlar söndürülemiyor. Bu gün itibariyle 25 kişinin öldüğü ve giderek şiddetini artıran yangın önlen(e)miliyor. Birçok yerde yollar kapanmış, birçok yerde insanlar dumandan dışarı çıkamıyor ve başbakan Scott Morrison yangınların aylarca sürebileceği uyarısında bulunuyor. Hala ülkenin 136 noktasında yangın devam etmekte.

İklim değişikliğinin bugüne kadar en büyük etkisi Avustralya'da yaşanıyor. Aylardır Avustralya'da ormanlar yanarak kül olurken 500 milyonu aşkın hayvanın yaşamını yitirdiği ve milyonlarca insanın yaşam alanı kül oldu. Bugüne kadar Danimarka ve Hollanda büyüklüğünde bir alan yani 5.5 milyon hektar orman kül olmuş. Orman yangınlarında hayatını kaybedenlerin sayısı 25 oldu. Bu kadar büyük bir felaket karşısında umursamaz bir tutum içerisindeki dünya insanlığının tutumunu anlamak mümkün değil. Bu durumu tanımlamak ancak psikologların işi olsa gerektir. Avustralya boydan boya yanarken tüm dünyanın seyrediyor olması tam bir aymazlıktan başka birşey değildir.

Başbakan Morrison, ülke yakın tarihinin en büyük askeri seferberliğini ilan ederek 3 bin askerin gönüllü itfaiyecilere yardım etmesi için alana gönderildiğini açıkladı. Hükümet, ABD ve Kanada'dan su tankerlerini barındıran hava araçları konusunda takviye yardım talep etti. Avustralya'da yangınlar altında yaşam nasıl? Çok sayıda Avustralyalı yangın sırasında evleri yok olduğu için tanıdıklarının yanında kaldığı, yangınlar geldiğinde, kedilerini ve gıysilerini alıp tanıdıklarına kaçtıklarını öğreniyoruz. Yetkililer çok sayıda evi kapı kapı dolaşarak ailelere alanı terk etmeleri gerektiğini söylerken, yangının etkili olduğu alanların yakınlarında yaşayanlar dumandan ve buna bağlı olarak artan hava kirliliğinden de etkileniyor.

Avustralya'daki bazı bilim insanları, ülkede aylardır devam eden yangınların daha ciddi afetlerin önünü açacağına belirterek, "En kötüsü henüz gelmedi" gibi açıklamalar yapmış, Ülkenin büyük kısmının yangınlar nedeniyle yok olduğu, hortum felaketlerinin de yaklaşmakta olduğunu ifade ederek, şu uyarıları yapıyorlar: * Ormanları ve otlakları yok eden orman yangınları ile sel riski, çıplak toprak ve kuraklığın neden olduğu

bitki örtüsü eksikliği nedeniyle daha da artmakta.

* Güneyde yaşanan kuraklık, yağmurları da ağır ve yaygın hale getirecektir. Bu da sel riskinin artmasına neden olacaktır.

* Bu yüzden yağmurlar yangınları bastırabilir yine de aşırı hava olayları ve acil servislere yüksek talep olacak.

Avustralya için henüz yeni başladığını ve genellikle şubat ayının başlarında asıl sıcakların geleceğini hatırlatarak, bu dönemde yangınların daha da kötüleşebileceği uyarısını yaparak, "Güney Avustralya'daki aşırı sıcak ısı dalgaları için en riskli zamana bir ay kalmıştır" denilmekte.

Avustralya'daki yangında son durumu ise, Türk gazeteci Ayfer Dede Korkut şöyle anlatıyor: "Bu yangınlar Eylül ayından beri devam ediyor. Yağmur ormanının yanması büyük bir felaketti. Ülkenin altı eyaletinin altısında da yangınlar devam ediyor. 2029 ev yandı. 25 kişi hayatını kaybetti. Bunun 3'ü gönüllü itfaiyeciler.

Maddi hasarın boyutu 700 milyon Avustralya doları. Bu da 450 milyon Amerikan doları civarı. 7.3 milyon hektar alan yandı. 73 bin km kare.(Türkiye'nin onda biri kadar) bir alan yandı. Gürcistan ya da Çek Cumhuriyeti boyutunda bir ülke yanmış durumda. Ne zaman

söneceği öngörülemiyor.

Hava durumuna bakıldığında önümüzdeki günlerde yangının daha da şiddetlenmesi bekleniyor. Yeni Güney Galler eyaleti yangından en fazla etkilenen alan oldu."

Dünya yanıyor sorumlular seyrediyor

Dünyayı saran küresel ısınma, artık daha hızlı bir şekilde etkisini göstermektedir. Ekosistemdeki bu sorunu tüm dünya izliyor. Bu krizin asıl sebebi olan kapitalizm, çözüm aramak yerine kendi geleceğini kurtarmanın yollarını aramakta. Buzulların erimesi ve karbon yakıtlara yönelik çözümler aranırken, kapitalizmin aşırı üretim ve tüketim politikaları görmemezlikten geliyor.

Bazı 'bilim insanları', buzullarda yaşanan erimenin önüne geçmek için dünya gezegenini soğutmanın bir seçenek olduğunu ve bu seçenikle buzullardaki erimenin yavaşatabileceklerini belirtiyorlar. Grönland'ın buz örtüsünde, 2019 yılı içinde rekor oranda bir erime yaşanırken 1980 yılından bu yana buz örtüsündeki erime miktarı 12.5 milyar ton buz olduğu tahmin ediliyor. Tahmin edilenden çok daha hızlı artan bu erime oranları beraberinde karanlık senaryoları ortaya çıkarıyor diyor ve şöyle devam ediyorlar;

Yükselen sıcaklıklar buzulları yukarıdan eritirken ısınan su da buzulların alttan erimesine sebep oluyor. Yüzeyleki ısınan suların buzullardaki çatlaklardan içeri sızması da buz örtüsünü daha dengesiz bir hale getiriyor. Buz örtüsünün karşılaştığı bu tehditler daha da kuvvetli hale gelir denilmektedir.

Devamla; Hava sıcaklığında yapılması önerilen bu değişim yüzünden dünyanın başka bölgelerindeki iklim düzeni mahvoluyor. Ayrıca gezegeni soğutmak için yapılacak çalışmaların kesilmesi durumunda aniden ortaya çıkan ve çok daha yıkıcı bir iklim değişikliğiyle de karşı karşıya kalınabilir. Bu konuda fikir beyan eden kişilerin yalnızca zengin ülkelerdeki sayılı kişiler olması ve yoksulluğa terk edilmiş diğer insanların düşüncesine bir önem verilmemesi, çalışmanın buzulların kurtarmaktan çok bazı bölgelerin kurtarılmasının nasıl sağlanacağına dönük olduğunu gösteriyor

Avustralya yanıyor insanlık seyrediyor

Sermayenin yarattığı ekolojik yıkımlar sadece yeni pazarlar ve daha fazla kar arzusu nedeniyle yaşandı ve halen yaşanıyor. Kapitalizm, ekolojik üretim vb. iddialarıyla ekolojik krizin çözülebileceği inancını pompalamaya çalışmakta. Dünyada temel yaşam kaynağı olan, su, hava, toprak ve enerji metalaştırıldı. Suları, havayı ve toprakları kirlettiler, ormanları yok ettiler, güneş ise dünyayı artık yakmaya başladı. Aşırı üretim ve tüketim ekonomisi kapitalizmin temelidir. Sorunun asıl kaynağının kapitalist üretimler olduğu gözlerden saklanarak iklim sorunu çözülemez.

Aslında sadece Avustralya yanmıyor, tüm dünya küresel ısınma nedeniyle felaketlerin tehditiyle karşı karşıya. Farklı bölgeler farklı felaketlerle yüz-yüze olduğunu yaşanan olaylardan görüyoruz. Dünyanın en soğuk ülkelerinden biri olarak bilinen ve ocak ayında ortalama eksi 10 dereceye kadar düşen Norveç'te yaşanan sıcak havanın iklim değişikliğinin bir sonucu olduğu belirtiliyor. Bergen Üniversitesi İklim Araştırma Üyesi Erik Kolstad, Norveç'in ikliminin küresel ısınmadan etkilendiğini belirterek, mart ayına kadar ılık geçen bir kış mevsimi beklediklerini ifade etti. Yaz aylarında Belçika, Hollanda ve Almanya'da hava sıcaklığı 40 santigrat dereceden aşırı rekorlar kırarak İngiltere'de 38.7 derece ile rekor kırıldı.

İklim değişikliğinin bugüne kadar en büyük etkisi Avustralya'da yaşanıyor. Aylardır Avustralya'da ormanlar yanarak kül olurken 500 milyonu aşkın hayvanın yaşamını yitirdiği ve milyonlarca insanın yaşam alanı kül oldu.

Bugüne kadar Danimarka ve Hollanda büyüklüğünde bir alan yani 5.5 milyon hektar orman kül olmuş. Orman yangınlarında hayatını kaybedenlerin sayısı 25 oldu.

Bu kadar büyük bir felaket karşısında umursamaz bir tutum içerisindeki dünya insanlığının tutumunu anlamak mümkün değil. Bu durumu tanımlamak ancak psikologların işi olsa gerektir. Avustralya boydan boya yanarken tüm dünyanın seyrediyor olması tam bir aymazlıktan başka birşey değildir.

Divriği Trenle Tanıştı

DİZİ YAZI
İhsan Çalapverdi

Divriği Endüstri
Mirası
II

"Türkiye İşçisinin, Türk mühendisinin, Türkiye Sermayesinin Zaferi" Sivas- Erzurum Demiryolu İnşası 1933-1939 Sivas-Erzurum demiryolu hattı, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarındaki en önemli eserlerinden biridir. Projenin; büyüklüğü ve teknik özellikleri bir yana ilk defa Türk yatırımcı ve mühendislerinden oluşan bir ekiple gerçekleştirilmesi önemini bir kat daha artırmaktadır. Sivas-Erzurum hattının, özellikle Divriği çevresindeki 100 kilometrelik bölümü arazi koşulları nedeniyle zorlukla tamamlanmıştır. 1939 yılında Erzurum İstasyonunun açılması nedeniyle hazırlanan kitapta "Bugün lokomotifler ile uzun trenlerimizin kolaylıkla geçmekte oldukları bazı yerlerden bundan birkaç sene evvel bir ameleyi geçirebilmek için aylarca çalışıp bir iz açmak icap etmişti. Atma boğazı gibi iki tarafı şakuli denilebilecek derecede dik yamaçlarla ihata edilmiş dar boğazlardan ilk geçen insanlar muhakkak istikşaf heyetlerimizdi" Görülüyor ki Sivas-Erzurum hattı; çok mühim yarma ve imlaları, servis yolları, şoseler ve köprüleri, şehirlerde istasyonlar arasında irtibat yolları ve su tesisatı, demir ve betonarme tünelleri, her neviden muazzam imalatı ile bir fen savaşı alanına dönmüş ve iftihara çok layıktır ki, hattın toplam uzunluğu üzerinde ve en geniş ölçüde olmak suretiyle 6 yıl gibi kısa bir zamanda başarılıdır.

Bir gün, Türk Demiryolculuğu Tarihi yazılacak olursa bu harikulade bir efsane gibi şaşılacak okunacaktır. İsmet İnönü'nün söylediği gibi "Şimendifer zaferi Türk işçisinin, Türk mühendisinin, Türk sermayesinin zaferidir" Bütün güzergâh:208 inci kilometrede Fırat'la birleşen Çaltı suyu vadisine tesadüf eden ve 4 kilometre uzunluğunda olan Cüreğ boğazı ile Fırat'ın kollarından Karasu vadisini teşkil eden ve 12 kilometre uzunluğunda bulunan Pingan boğazı ve bunlardan daha sarp bir teşekküle malik olup 11 kilometre uzunluğunda bulunan ve yeni Karasu vadisini meydana getiren Atma boğazı gibi açılması müşkül üç mühim boğazdan geçmektedir. Bu boğazların 251 inci kilometre nihayetinde rastlayan ve Şeytan Köprüsü denilen geçitte, 200-300 metrelik dik kayaların yükseldiği geçitteki genişlikte 4,5 metredir. Sivas-Erzurum arasında toplam uzunlukları 22422 Metre olan 138 adet tünel yapılmıştır. Boğazlar bölgesinde tünellerin sayısı 31 adet toplam uzunlukları ise 9286 metredir.Yirmi iki

1 Ekim 1937: Sivas-Erzurum hattında ray ferişyatının Divrik İstasyonuna bağlanması münasebetiyle bugün Divrik'te büyük bir tören yapılmıştır. Tören, bütün Divrik'lilerin, civar kasaba ve köylerden gelen binlerce halkın iştirakiyle ve Sivas valisinin huzuru ile olmuş, halk bu vesile ile büyük sevinç tezahüratı yapmıştır. Baştanbaşa bayraklarla donanan Divrik, bu mutlu hadise dolayısıyla en büyük bayramlarından birini yaşamaktadır.

adet demir köprü kurulmuş ve 5350 ton demir kullanılmıştır. Ayrıca 4 adet beton arma köprü, 6 adet de büyük köprü olmak üzere toplam 971 köprü yapılmıştır.

Sivas-Erzincan hızlı tren hattının Zara bölgesinden geçmesi ve Fırat üzerinde yapılacak santrallerle Divriği-Erzincan hattının atıl vaziyete gelmesi nedeniyle bu hattın geçtiği coğrafi bölgenin turizm amaçlı kullanılması gereklidir. Yukarı Fırat Havzası kapsamında; Sivas-Erzurum demiryolu hattı, boğazlar mantıkasında kanyon geçişleri, tüneller, köprüler Cumhuriyet'in ilk dönem istasyon yapıları, kanyon turizmde gezi ve konaklama tesisleri olarak hizmete alınmalıdır. Projelerin yapımından bu güne kadar geçirdiği evreleri özetler

Son Posta-9-10-1937
Divriği'ye ilk tren halkın coşkun tezahüratı arasında girmiştir. Hattın açılış töreni 2 Kasım'da yapılacak ve hat bundan sonra işleyecektir. Kasabanın trene kavuşması dolayısıyla belediye Sivas'tan gelen heyete ve ameleye büyük bir ziyafet vermiş ve kurbanlar kesmiştir. Sivas-Erzurum yolunda bütün kısımlarda inşaat hızla ilerlemektedir.Tren Divriği için en mühim inkişaf amili olacaktır. Divriği yamaçlarında sıralanan büyük ve zengin demir damarlarının bulunduğu Demirdağın üzerinde yapılan maden araştırması çok iyi neticeler vermiştir. Bulunan madenin önümüzdeki yıllarda işletileceği umulmaktadır. Bu maden Sivas-Erzurum hattına bir saat mesafededir. Divriği'nin yetiştirdiği şöretlerden müteahhit

anlatıyor: Tünellerin delinmelerini seyrettik. Demiryolu inşaatı bir seferberlik gibi inşaattı. Bir ucu Çetinkaya'da bir ucu Kemah'da durmak yok. Her tünelin her köprü'nün her menfezin taşeronları ayrı ayrı, kontrolörleri ayrı. Her ustanın başında bir kontrolör dikiliyor.Tüneller dinamitle açılıyordu. Lağım delme ile ölçülerine göre matkabınan taşa delik deliniyor derinliğine göre 50.cm, 1 m, 2 m, 2,5 m derinlikte lağım deliniyordu. O deliklere dinamitler doldurulup ateşlenip patlatılıyordu.Lağımçıların matkap denen yuvarlak aletleri vardı. Bunların ağız çelik ve 3 cm. çapındaydı. Biri matkabı tutuyor biride elinde 5 kiloluk tokmakla matkaba vuruyor oda bir taraftan matkabı döndürüyor vuruyor, döndürüyor vuruyor,

halinde panolarda bilgilendirmeliyiz. Elimizde kalan malzemelerle açık hava müzesi oluşturmalıyız. Günümüzde turizm çeşitliliği olarak kullanılan demiryolu güzergâhının endüstri mirası kapsamında yeniden işlevlendirilmesi ve bir nostalji hattının bu tarihi güzergâhı yaşatması için gerekli adımların atılması gereklidir.

Anekdotlar;

Ayın tarihi 1 Ekim 1937 Sivas-Erzurum hattında ray ferişyatının Divrik İstasyonuna bağlanması münasebetiyle bugün Divrik'te büyük bir tören yapılmıştır. Tören, bütün Divrik'lilerin, civar kasaba ve köylerden gelen binlerce halkın iştirakiyle ve Sivas valisinin huzuru ile olmuş, halk bu vesile ile büyük sevinç tezahüratı yapmıştır. Baştanbaşa bayraklarla donanan Divrik, bu mutlu hadise dolayısıyla en büyük bayramlarından birini yaşamaktadır. İbrahim Çavuş, uzun sopasının iki ucundan tutarak, omzuna atmış, çarşıda bağırıyordu: Hey, Mühürdar'ın oğlu !.. Ferhat mı oldun da, Şirin'e yol yapmak için, dağları deliyorsun?... Heey , Mühürdar oğlu !... Divriği trenden sonra elektrikli de kavuşuyor.

Abdurrahman Naci'nin ağabeyisi müteahhit Nuri Demirağ'ın kasaba orta kültür ihtiyacını karşılamak üzere istasyon civarında yaptırıp bütün ders levazımını tedarik ettikten sonra Kültür Bakanlığına hediye ettiği okulda talebe kayıt ve kabul muamelesine başlanmıştır. Hattın resmi küşadı ile beraber okulun da açılma töreni yapılacak ve tedrisata başlanacaktır. Nuri Demirağ'ın memleketine en büyük hizmetlerinden birisi de Divriği'de kurdukları istediği büyük tayyare fabrikasıdır. Fabrikanın yerini tespit etmek üzere yapılan araştırma sonunda kasabaya bir saat mesafede bulunan bir yer seçilmiş ve gelecek yıl içerisinde inşaat başlanılmasına karar verilmiştir.Kasabanın bugün en mühim ihtiyaçlarından birisi elektrik işidir. Belediye bütçesi kasaba ışık ihtiyacını önlemeye kifayet edemediğinden müteahhit Nuri Demirağ bu mühim işi de düşünmüş ve istasyon yakınında bir değirmen satın alınarak bunun suyu ile büyük bir baraj yapmak ve bu barajdan istihsal edilecek elektrikle kasabayı aydınlatmak kararını vermiştir. Cemil Demirkale'den Anılar Divriği'de inşaat ustalığı yapan Cemil Demirkale demiryolu anılarını şöyle

o şekilde akşama kadar 2 tane delik delerse iyi bir ustaya yetiyor. Delğin içinden posasını kaşıkla çekiyorlar öğütürerek deliyorlar o işler zor iş idi şimdi nerde. Lağımçı çok 20-30 tane her biri bir taraftan deliyor. Deldikten sonra ateşlenir dışarı çıkar sayarlar eğer yanlış sayarlarsa kaza olurdu. İnsan zayıfatı çok oluyordu.Yarmalarda işçiler bellerine ipele, halatla ağırlanıp o uçurumların üzerinde lağım vurup tokmakla vurup o yarmaları yardılar öyle kolaylıkla yapılmadı o yarmalar, tüneller gibi, ipinen Fırat'a uçuyorlar Atma, Çaltı,Cüreğ boğazlarında ama yılmadılar usanmadılar fakat yaptılar. Avrupa ve Türkiye'de endüstri mirasını koruma çalışmaları Endüstri mirasının, kültürel-mimari miras çerçevesinde dikkate alınması ülkemizde çok yenidir. Endüstri mirasının gelecek kuşaklara aktarılabilmesi, yapıları uygun bir işleyle kent hayatına kazandırmanın yanı sıra, özgün kimliklerini de korumaya bağlıdır.20 yüzyılda İstanbul'da sayıları 256'ya bulan ve bugün 43'e düşen sanayi yapıları; mimari, tarihi ve teknolojik miras olarak korunması ve yeniden işlevlendirilmesi için Avrupa ülkelerinde yapılan çalışmalar değerlendirilmiş tanıtım amacıyla gezi güzergâhları düzenlenmiştir.

Zamane
Süleyman Zaman
sulzam1956@hotmail.com

Sibel Ünlü ve Gerçekler

Dünya da ve ülkemizde yaşanan olaylar, insalığın çok zor ve çetrefilli bir dönemden geçtiğini göstermektedir. Gerek Ortadoğu'da ki mezhep savaşları ve gerekse İran-ABD arasında her gün daha da artan savaş tamamları; Avusturya da 6 aydan bu yana süren ve söndürülemeyen büyük yangın; gelir dağılımının küçük bir azınlığın lehine ve tam tersine büyük çoğunluğun aleyhine her gün daha da çok artarak yükselen yoksulluk;bu bağlam da toplumsal yaşamın bozulması ve kaotik bir yapının oluşması vs. gibi sorunlar, günümüz insanın çözmesi gereken önemli sorunların başında gelmektedir.

Türkiye açısından bakıldığında da, bu sorunların çok daha derinleştiğini, üşlede, üretim alanlarının daraldığını, fabrikaların kapandığını, insanların büyük bir borç batağına girdiğini, iflasların yaşandığını, insanların normal günlük gereksinimlerini sağlayacak ekonomik kaynaklardan yoksun kaldıklarını; istihdam alanlarının daraldığını ve bu bağlamda büyük bir işsizlik yaşandığını; tüm bu olumsuzlukların insanlar da ve özellikle de gençler de büyük bir güvensizlik yarattığını vs. görmekteyiz ve yaşamaktayız. Bu nedenle de bir çıkış bulamayanlar ve gelecekle ilgili kaygılar yaşayanlar ve bugün yaşadıkları günlük sıkıntıların gelecekte de yaşanacağını düşünerek hayattan bıkanlar vs. bireysel olarak yaşamlarına son veriyorlar. Maalesef yaşanan toplumsal gerçeklik tam da budur! Çok acı ve düşündürücü...

Daha birkaç gün önce 20 yaşındaki üniversite öğrencisi bir genç kızımız Sibel Ünlü intihar etti... Bir insanın yaşamının en enerjik döneminde, ömrünün baharında hayattan kopması ve "hayatının anlamsızlığını" duyumsaması ne acı bir durum! Tabii ki bu olayda tek bir neden olmayabilir. Burada önemli olan bir genç kıza bu çöküş taşıyan olgular toplamını ortaya koymaktır. Bukonuda sosyologların, psikologların, ekonomistlerin, siyasilerin vs. ülkemizin geldiği bu toplumsal karmaşayı ele almalı ve bilimsel verilerle çözümler üretmeleri gereklidir.

Şu bir gerçek ki gelinen aşama tam bir "toplumsal çürümüşlüktür". Nitekim Sibel kızımız, hayatına son vermeyi düşünürken sosyal medya hesabına şu twitleri atmıştır: "1 liraya karnımı doyurabilir miyim?/Yemekhane kartımda para kalmamış, sadece 1 lira kalmış!" Sistem yoksuldan yana değil, zenginden yana çalışıyor. Sibel, attığı twitle bu toplumsal gerçekliği olanca çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir. Sibel'i intihara taşıyan olgular:

- Çaresizliktir!
- Adaletsiz gelir dağılımıdır!
- Bir simit dahi alamayacak kadar bir gelire sahip olamamasıdır!
- Geleceğe olan güvensizliktir!
- Dayanışma duygusunun yitimidir!
- Kendisini anlatamamaktır?
- Yoksulluktur!
- Yoksunluktur!
- Ülkeyi yönetenlere göre her şey normal!
- Onlar kendilerine göre "halk için siyasetler uyguluyorlar" ...
- Bu mudur halk yararına siyaset uygulaması?
- Gelir dağılımını sürekli bozan, her geçen gün yaşam standartlarını düşüren, halkı yoksullaştıran vs. bir politikalar dizimi nasıl olur da "halk yararına" olur?
- Bu siyaset anlayışı toptan değiştirilmelidir.

KONGRE İLANI

Güneyevler Köyü Kültür ve Yardımlaşma Derneği

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 18 Ocak 2020 Cumartesi Günü Saat 12:00'de İlkyerleşim Mahallesi 2005. Sokak Bizim Çarşısı No: 4-5 Batıkent-Yenimahalle-Ankara Adresinde yapılacaktır. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde, kongre 25 Ocak 2020 Cumartesi Günü aynı adreste ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. Tüm üyelere duyurulur.

GÜNDEM

- 1- Açılış ve Yoklama
- 2- Divan Heyetinin oluşturulması
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Raporlarının okunması, müzakeresi ve İbrası
- 5- Yönetim ve Denetim Kurulunun ayrı ayrı İbrası
- 6- Tahmini bütçesinin görüşülmesi ve kabulü
- 7- Yeni Yönetim Kurulu Asil ve Yedek, Denetim Kurulu Asil ve Yedek Üyeliklerinin Seçimi
- 8- Dilek ve Temenniler
- 9- Kapanış

Divriği'ye yatırım planı

İş Dünyası Ticaret Alanında Yeni Adımlar Attı

DİVRIĞILI GİRİŞİMCİLER BULUŞTU

Heber: Divriği Gazetesi

Yaklaşık 2 yıl önce kurulan DİVSIAD'ın (Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği) 2'inci buluşması 14 Aralık Cumartesi Günü Akşam İstanbul Bostancı Dedeman Otelde yapıldı. Yemekli Toplantıya iş dünyasının yakından tanıdığı çok sayıda Divriğili sanayici ve iş insanı katıldı. Açış konuşmasını DİVSIAD Başkanı Niyazi Güneri'nin yaptığı toplantıya, Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tevrüz, Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Ankara Divriği

Kültür Vakfı Başkanı Muharrem Köse, Yönetim Kurulu Üyelerinden Mehmet Diktaş ve Aziz Savaş, Maltepe Belediye Başkanı Yardımcısı Yahya Han, İstanbul Sivas Konfederasyonu Başkanı Yardımcısı Besim Cebecioğlu katıldı. Yemekli Gecede Divriğili İş İnsanlarından Bağdat Baharat'ın Sahibi Mustafa Danacı, Stella Mobilya Sahibi Ali Ekber Özkan birer konuşma yaptı. Sunuculuğunu Aynur Karabaş'ın yaptığı DİVSIAD'ın 2'inci buluşmasında DKD Başkanı Cafer Yıldız Üretim ve Tüketim Kooperatifi üzerine yaptıkları çalışmalarını anlattı. Gecede ayrıca Orhan Delipınar, Divriği Konakları'nın kültür ve sanat değeri üzerine bir sunum yaptı. Daha sonra konuyla ilgili Mengücek Vakfı Kadın Kolu Başkanı Meral

Delipınar söz alarak görüşlerini söyledi. DİVSIAD 2'inci Kuruluş Yemeği Buluşmasına Divriğili Halk Müziği Sanatçısı Murat Türkyılmaz sanatçı olarak katıldı.

Ekonomik ve Kültürel Dayanışma İçin DİVSIAD BÜNYESİNDE BULUŞALIM

Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği (DİVSIAD) 2'inci kuruluş yılı dolayısıyla düzenlediği

Yaklaşık 2 yıl önce kurulan DİVSIAD'ın (Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği) 2'inci buluşması 14 Aralık Cumartesi Günü Akşam İstanbul Bostancı Dedeman Otelde yapıldı. Yemekli Toplantıya iş dünyasının yakından tanıdığı çok sayıda Divriğili sanayici ve iş insanı katıldı. Açış konuşmasını DİVSIAD Başkanı Niyazi Güneri yaptı.

"Dayanışma Yemeği" 14 Aralık Cumartesi Günü Akşam Bostancı Dedeman Otel'de yapıldı. DİVSIAD Başkanı Niyazi Güneri burada yaptığı konuşmada Divriğili İş İnsanlarının kendi aralarında birleşerek, ticari faaliyetlerini güçlendirirken, Divriği'ye de yatırım yaparak istihdama zemin hazırlayacaklarının sözünü verdi.

kalkma durumu yok, bunun farkındayız. DİVSIAD olarak üyelerimizle birlikte ileriye doğru ortak adımlar atıyoruz. Önümüzdeki süreçlerde bu girişimlerimiz görünür hale gelecek. Öncelikle kurumsal kimliğimizi güçlendirdikçe toplumsal hizmetlerimiz daha fazla görünür olacak, bundan endişeniz olmasın.

İş insanı Nuri Demirağ'ı anarak konuşmasını bitirdi. Daha sonra Divriği Kültür Derneği Başkan ve Divkoop kurucusu Cafer Yıldız konuştu. Yıldız konuşmasında şunları söyledi. "Gurbetteki Divriğililer son senelerde yoğun çalışmalar neticesi, Mengücek Vakfı, DİVSIAD ve Divkoop'u kurdu. Bunun yanında geçmişte kurulan,

Güneri konuşmasında "Aynı yörenin insanları olarak aynı kültürel kimlikleri yaşıyoruz. Aynı ayrı ticari alanlarda bulunsak ta, içinden gelmiş olduğumuz toprakların, kültürlerin ortamların izlerini taşıyoruz. DİVSIAD'ı kurarken bu bilinç ile hareket ederek bir arada olmamızın, güçlerimizi birleştirme bilinci ile 16 arkadaşımızla yola çıktık. Bu süreçte bizlere her türlü desteği veren arkadaşlarımıza teşekkürlerimi sunuyorum. Evet geç kalmış bir örgütlenme, bir arada olma ihtiyacını gündeme getirdik. Kısa bir süre içerisinde tahmin ettiğimiz sempatiyi, yaklaşımı gördük, görmeye devam ediyoruz. Ortak sorunları, ortak adımlarla aşma bilinci geliştiriyoruz. Yaşadığımız bir çok olumsuz gidişatın bireysel çabalarla ortadan

DİVSIAD olarak iş insanlarımız ile birlikte Divriği'ye yönelik çeşitli ticari yatırımların projelerini yapıyoruz. Özellikle tarım ve hayvancılık üzerine fizibilite çalışmalarımız var. Bu girişimler mutlaka amacına ulaşacak. Divriği sıradan bir ilçe değil, bunun farkındayız. Bilinen 4 bin yıllık geçmiş tarihsel birikimi ile çok çeşitli medeniyetlere beşiklik etmiş kadim bir yerden bahsediyoruz. Topraklarımızda çok zengin maden yatakları ve işletmeleri olduğu halde bu madenlerin katkısı beklendiği gibi olmamıştır. Dahası, Divriği'den çıkarılan maden, Karabük ve İskenderun'a daha fazla ekonomik katkı sağladı. Bu çok talihsiz bir durum sayılmı." dedi. Niyazi Güneri konuşmasının sonunda Türkiye'nin büyük sanayicilerinden

Divriği Kültür Derneği, Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma Derneği Kadıköy ve Şirinevler, Ankara, İzmir, Körfez, Antalya gibi yerlerde faaliyette bulunan derneklerimiz ve vakıflarımız var. Bütün bunları örnek verirken, tabiri caiz ise, 4 ayak üstüne oturan sağlam kurumlara sahibiz. Sorunlarımızı ortak akılla çözeceğimiz imkanların tamamına sahibiz. Divriği çok köklü bir geçmişe sahip. Çalışmalarımızı bu topraklara yakışır vaziyette yapacağımızın bilincindeyiz. Öğrencilerimize burs projesi için Elma toplama girişimi hepimiz açısından çok kıymetli bir deneyim ve girişim. Bundan edindiğimiz tecrübeden kaynaklı önümüzdeki süreçlerde tarım ve hayvancılık konularına daha fazla

yoğunlaşacağız." dedi. Cafer Yıldız, topladıkları elmelerin bir kısmını sirke yapmak için alt yapı kurduklarını söyledi. DİVSIAD'ın düzenlediği 2'inci Kuruluş Yıldönümü Yemeğine, Divriği'nin yetiştirdiği sanayici ve iş insanlarından, bir dünya markası olan Bağdat Baharat'ın yaratıcısı, sahibi Mustafa Danacı geceye katılarak bir konuşma yaptı. Mustafa Danacı yaptığı konuşmada, "Ticari yaşamımda hep ilerlemeyi, hep büyümeyi prensip ettim. Asla zarar edeceğim ortamlara girmedim. Her işimi daha ileriye götürmek için planladım. Ticari yaşamımda bu prensiplerime uygun çalışmalar yaptım. Memleketim Divriği'de girişilecek bütün girişimlere destek olacağımı bilmenizi isterim. Toprağımız var, insanımız var, kafamız var. Daha ne olsun, bu yetmez mi? O toprakları siz işletin size destek olayım, yapamıyorsanız bana bırakın ben işleteyim. Sivas İl Tarım Müdürlüğü ile görüşmelerim sürüyor. Konya'da buna benzer bir

deneyim yaşadık. Baharat alanında üretilecek her ürünün alım garantisini veriyorum, yeter ki üretin, ben alacağım. Başta Kekik ve Kimyon olmak üzere çok çeşitli türler üretebiliriz" dedi.

Mobilya ve Ahşap malzemeler konusunda Türkiye'nin önemli markalarından Stella Mobilya Firmasının sahibi Ali Ekber Özkan gecede yaptığı konuşmada, şunları söyledi. "Doğduğumuz topraklarda doymadığımız için gurbete göç etmek zorunda kaldık. Çok çeşitli alanlara savrulduk. İşletmeler kurduk. Kimimiz başardı kimimiz başaramadı. Çocuklarımız okuttuk tahsil sahibi yaptık. Şunu ifade etmek isterim ki bizlere bu imkânları

Mustafa Kemal Atatürk'ün kurmuş olduğu Cumhuriyet sağladı. Emperyalizmin ülkemizi işgal etme planlarını geri çeviren Mustafa Kemal Atatürk akıllardan ve gözlerden uzak tutulmaya çalışılıyor. Anıları ve aziz hatıraları önünde saygıyla minnetle eğiliyorum" dedi. Özkan, konuşmasının sonunda "bizi biz yapan değerlerimizden asla vazgeçmemeliyiz, kültürümüzü, geleceğimizi gelecek kuşaklara aktarmalıyız, yeni kuşak girişimcilerimize sahip çıkmalıyız, destek olmalıyız" dedi.

Sivas'ın Işığı Sönmez

Aydınlanmanın Işığı PAYLAŞILIYOR

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi

İstanbul Divriği Kültür Derneği Yöneticisi İken Madımak Otel'i'nde 33 aydın, sanatçı ve yurtsever insan ile birlikte katledilen Mehmet Atay anısına düzenlenen fotoğraf sergisi Divriği Kültür Derneği'nde açıldı. Divriği Kültür Derneği ve RED Fotoğraf Kulübü'nün birlikte düzenledikleri "Karanlıktan Aydınlığa Mehmet Atay Fotoğraf Sergisi" 22 Aralık Pazar Günü İstiklal Caddesi Suriye Pasajı'nda bulunan dernek merkezinde sergileniyor. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin 1993 yılında Sivas'ta düzenlediği "Pir Sultan Abdal Şenlikleri" sırasında ırkçı ve şeriatçı güçlerin kalkışması, kolluk güçlerinin müdahale etmemesi neticesi tarihe kara leke olarak geçen 33 kişi ile birlikte Mehmet Atay genç yaşta hayatını kaybetmişti. Divriği Kültür Derneği, Mehmet Atay Fotoğraf Günlerini HER YIL DÜZENLİ OLARAK YAPIYOR. Divriği Kültür Derneği yöneticisi İken dernek görevlisi olarak Pir Sultan

İstanbul Divriği Kültür Derneği Yöneticisi İken Madımak Otel'i'nde 33 aydın, sanatçı ve yurtsever insan ile birlikte katledilen Mehmet Atay anısına düzenlenen fotoğraf sergisi Divriği Kültür Derneği'nde açıldı. Divriği Kültür Derneği ve RED Fotoğraf Kulübü'nün birlikte düzenledikleri "Karanlıktan Aydınlığa Mehmet Atay Fotoğraf Sergisi" 22 Aralık Pazar Günü İstiklal Caddesi Suriye Pasajı'nda bulunan dernek merkezinde sergileniyor.

güzel şiirlerini okuduktan sonra Erdal Erzincan kısa süreli bir dinleti sundu. Programın sonunda Mehmet Atay Fotoğraf Günü'ne katılan RED Fotoğraf sanatçılarına Divriği Kültür Derneği logolu teşekkür plaketleri verildi.

bir araç olarak kullanıyor. Dolayısıyla bu katliamların faileri her zaman meçhul kalıyor. Biz burada hafıza tazelemesi yapıyoruz. Yağbasan Köyü Derneği'nin Murat Şahin Anmasında gösterdiği tutum gibi. Bu katliamların lanetlenmesine kent

aydınlanmaya başladı. Bu yüzden Mehmet Atay Anmamızı "Karanlıktan Aydınlığa" başlığı altında yaptık. Divriğililer olarak başka çalışmalar da yapıyoruz. Divriği adıyla kurulmuş vakıf, dernek ve

birlikte hayatını kaybeden Mehmet Atay'ın Yeğeni Ezgi Kılıç söz aldı. Ezgi Kılıç konuşmasında toplantıya katılmayan aile üyelerinin selamlarını sunduktan sonra, "Divriği Kültür Derneğinin Madımak Katliamında hayatını kaybedenlerin şahsında Mehmet Atay'ı anması çok anlamlıdır. Madımak katliamı geçmiş katliamların devamı ve benzeridir, bunu biliyoruz. Madımak ta öldürülmek istenen Mehmet Atay veyahut Aziz Nesin değildi. Toplumun adalet ve özgürlük arayışları öldürüldü, umutlarımız hayallerimiz öldürüldü, rejim böyle bir şey yaptı. Madımak Katliamı olduğu zaman ben 8 yaşında idim. Dayım Mehmet Atay'ı o günlerde gayet iyi hatırlıyorum. Dayım Mehmet Atay çocukları çok severdi. İnsanları kırmak ve üzmemek isteyen bir karakteri vardı." dedi. Ezgi Kılıç dayısı Mehmet Atay ile ilgili anılarını anlattı. Toplumun Hafızası ve Belleği RED FOTOĞRAF Mehmet Atay Fotoğraf Günlerinde, RED Fotoğraf Kulübü kurucusu Özcan Yaman bir konuşma yaptı.

Abdal Törenlerine katılmak için Sivas'a giden Mehmet Atay ırkçı ve şeriatçı güçlerin kalkışması ve devletin kalkışmaya seyirci kalması neticesi 33 kişi ile birlikte hayatını kaybetti.

Divriği Kültür Derneği Madımak Katliamında hayatını kaybedenlerin şahsında her yıl düzenlediği Mehmet Atay Fotoğraf Günleri bu yıl "Karanlıktan Aydınlığa" adı altında yapıldı. RED Fotoğraf Kulübüne üye 32 fotoğraf sanatçısı 60 fotoğraf ile katıldı. Karanlıktan Aydınlığa başlığı altında çekilen fotoğraflar 18 Ocak 2020 tarihine kadar Divriği Kültür Derneği'nde sergilenecek.

MEHMET ATAY FOTOĞRAF GÜNLERİ

Divriği Kültür Derneği'nin bu yıl 11'incisini düzenlediği Mehmet Atay Fotoğraf Günleri 22 Aralık Pazar Günü dernek merkezinde sergileniyor. Her yıl değişik bir konu üzerinde anlam ve içerikle düzenlenen Mehmet Atay Fotoğraf Günlerinin bu yılki konu başlığı "Karanlıktan Aydınlığa" içeriği ile sergileniyor.

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 11. Mehmet Atay Fotoğraf Günleri 22 Aralık Pazar Günü dernek merkezinde düzenlenen bir toplantı ile başladı. Toplantıya Halk Müziğinin usta sanatçısı Erdal Erzincan ve Şair İbrahim Karaca ile birlikte çok sayıda dernek üyesi ve fotoğraf sanatçıları katıldı. Şair İbrahim Karaca kendisinin yazmış olduğu birbirinden

Karanlıktan Aydınlığa konulu Mehmet Atay Fotoğraf Günleri açılışında Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, Mehmet Atay'ın Yeğeni Ezgi Kılıç ve RED Fotoğraf Kulübü adına Özcan Yaman bir konuşma yaptı.

kamu yöneticileri neden katılmaz. Biz dernek olarak Madımak'ta kaybettiklerimizi çeşitli etkinliklerle anıyoruz. Bunun yanında 1993 yılında Madımak Katliamı'nda 33 kişi ile birlikte kaybettığımız yönetici arkadaşımız Mehmet Atay anısına

kooperatiflerimiz var. Divriği'nin doğasına toprağına duyarlı olmaya çalışıyoruz. Işığımızı yansıtmaya gayret ediyoruz. Ekonomik krizleri aşabiliriz, ama insan kaybımız olursa ne yapacağız" dedi. Cafer Yıldız son olarak fotoğraf

Yaman konuşmasında "Toplumsal duyarlılığı gündemde tutmak için fotoğrafın diliyle bir bellek oluşturuyoruz. Çeşitli katliamlar da dahil insanlık ve toplumsal mağduriyetler üzerine fotoğraflar çekiyoruz. Divriği Kültür Derneği de dahil bir çok kurumla ortak çalışmalar yapıyoruz. Bu çalışmalarda "Fotoğraf Yarışması" söylemini ısrarla reddediyoruz. Yarışmak yerine paylaşmayı daha anlamlı buluyoruz. RED Fotoğraf böyle bir dil kullanıyor. Madımak gibi çeşitli kitlesel katliamları özellikle fotoğraflayarak toplumsal hafızamızı canlı tutmak istiyoruz. Bu yolla "Unutma Unutturma" sloganının altını çiziyoruz. Barış umudu başka türlü yeşermez, bunu biliyoruz. Mehmet Atay da bizim gibi bir fotoğrafçıydı, bunu biliyoruz. O çektiği fotoğraflarda, Emek, Barış, Özgürlük ve eşitlik üzerine fotoğraflar çekmişti. Mehmet Atay Fotoğraf Günleri 2019 Kataloğunun kapağı Atay'ın fotoğraflarından oluştu. Mehmet Atay'ı çektiği bu fotoğraflardan tanımak daha kolay. RED Fotoğraf olarak Divriği Kültür Derneği ile 11 yıldır birlikte çalışıyoruz. İlk yıllarda biraz daha acemiliklerimiz vardı, ama şimdi daha fazla ustalaşarak yolumuza yürüyoruz. Demini almış çay gibi sakin ve güzeliz." dedi. Son olarak Şair İbrahim Karaca yazdığı şiirleri okudu, ardından Halk Müziğinin usta sesi Erdal Erzincan kısa bir dinleti sundu.

Cafer Yıldız konuşmasında, "Biz uğradığımız katliamların sayısını bile unuttuk. 10 Ekim, Roboski, Suruç, Diyarbakır, Sivas. Neden katliamlara uğruyoruz. On binlerce yıl bu topraklarda bir arada yaşamış halklar katliamlara maruz kalıyor. Bu katliamların aktörleri iktidarlarını sürdürmek için halkları çatıştırmayı

her yıl fotoğraf günleri düzenliyoruz. Mehmet Atay şahsında bütün kaybettiklerimizi anmış oluyoruz. Tek adam rejimine karşı söylemlerimizi geliştiriyoruz. Son dernek kurultayımızı "Acil Demokrasi" çağrısıyla toplamıştık. Yerel seçimlerde önemli bir başarı sağladık. Karanlık günler

günlerine katılan sanatçılara teşekkür etti.

"İnsanları Kırmaz, Zarif ve Nezaketli Bir Kişiliği Vardı"

Madımak Katliamında 33 kişi ile

Yasasızlar Yasa Yaptı

Bir Dönemin Hafızası, Memur Sendikalarının ilk kuruluş süreçlerini kayıt altına alan, "YASASIZLAR" adıyla yayımlandı.

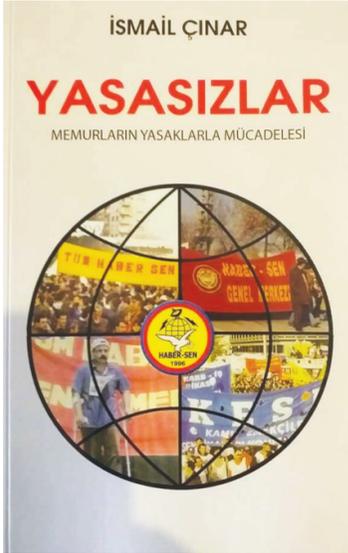
Kitabı, Haber-Sen (Basın Yayın İletişim ve Posta Emekçileri Sendikası) Onursal Başkanı ve dönemin Sendika Başkanı İsmail Çınar ile birlikte dönemin sendika yöneticileri yazdı. YASASIZLAR Kitabının Tanıtım Yemeğine Haber-Sen Genel Başkanı Musa Özdemir, 4 Nolu Şube Başkanı Melek Bal, 5 Nolu Şube Başkanı Bektaş Saltık katılarak birer konuşma yaptı. Kitabın tanıtım toplantısı 1 Aralık Pazar Günü Maltepe Sahne

bir roman veyahut anı kitabından öte, bir dönemin mücadele tarihinin kayıt altına alınması kitabıdır. Emek en yüce değerdir ilkesinden hareketle, kitaba emek veren herkese sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Neden "YASASIZLAR" adına gelince. Biliyorsunuz 4688 sendikalar yasası yokken biz sendikalaşma mücadelesi başlatmıştık. Muhataplarımız, zaman zaman karşılaştığımız mahkeme ve karakollarda, sendikalaşma yasanın olmamasından dolayı, vermekte olduğumuz sendikal mücadelenin yasa olmadığını ifade ederek, bizlere "Yasasızlar" diye hitap ederlerdi. Dolayısıyla kitap adını buradan aldık. Kitapta sendikalaşma sürecinden önceki tarihi ve devamındaki süreci ve dönemi yazdık. Kitabı sendikal mücadele

Bir Dönemin Hafızası, Memur Sendikalarının ilk kuruluş süreçlerini kayıt altına alan, "YASASIZLAR" adıyla yayımlandı. Kitabı, Haber-Sen (Basın Yayın İletişim ve Posta Emekçileri Sendikası) Onursal Başkanı ve dönemin Sendika Başkanı İsmail Çınar ile birlikte dönemin sendika yöneticileri yazdı. Kitabının Tanıtım Yemeğine Haber-Sen Genel Başkanı Musa Özdemir, 4 Nolu Şube Başkanı Melek Bal, 5 Nolu Şube Başkanı Bektaş Saltık katılarak birer konuşma yaptı. Kitabın tanıtım toplantısı 1 Aralık Pazar Günü Maltepe Sahne Salonu'nda yapıldı.

İsmail Çınar
Haber-Sen
Kurucu Başkanı

Salonunda yapıldı. Dönemin Haber-Sen Başkanı İsmail Çınar'ın yazdığı YASASIZLAR adlı kitabın tanıtım toplantısına geçtiğimiz günlerde hayatını kaybeden 68 Kuşağı'nın ve Türkiye Sosyalist Hareketinin önderlerinden Teslim Töre'nin kızı Halk Müziği Sanatçısı Sidenur Töre katılarak türkülerini söyledi.

öncesinin siyasal süreçlerine sadık kalarak yazdık. Burada sadece sendikal süreçleri değil, dönemin siyasal tartışma ve mücadele alanlarına ilişkin de zamanın güncel siyasal konularını da yazdık. Kitap sadece Haber-Sen için yazılmış gibi sanılmamalı, dönemin hak ve emek mücadelesinin önemli süreçleri

İsmail Çınar, Haber-Sen Sendikasının kuruluşundan kurumsallaşma süreçlerine kadar yaşananları "YASASIZLAR KİTABI"nda yazdı. Haber-Sen Sendikası'nın kurucu Başkanı ve aynı zamanda Onursal Başkanı İsmail Çınar ve sendikanın bazı emekçilerinin uzun uğraşlardan sonra hazırladığı "YASASIZLAR" Kitabı 1 Aralık Pazar Günü Maltepe Sahne Salonu'nda tanıtıldı. Kitabın Yazarı İsmail Çınar Tanıtım Yemeği'nde yaptığı konuşmada şunları söyledi. "Onurlu ve gururlu yolculukları birlikte yaptık. Bu yolculukların neticesinde bana "Onursal Başkan" sıfatı vererek gururlandırdınız. Yasasızlar Kitabı

tarihe not düşme hassasiyeti ile ayrıntılarıyla yazıldı." dedi. Yasasızlar Kitabının yazarı İsmail Çınar'ın konuşmasının ardından, Haber-Sen Genel Başkanı Musa Özdemir, 4 Nolu Şube Başkanı Melek Bal, 5 Nolu Şube Başkanı Bektaş Saltık birer konuşma yaptılar. 12 Eylül Faşist Rejiminin ardından 1990'lı yıllarda başlayan sendikal mücadelede yer alan bir çok simanın katıldığı "YASASIZLAR" Kitabının tanıtım toplantısında İsmail Çınar kitabını imzaladı, Halk Müziği Sanatçısı Sidenur Töre de türkülerini söyledi. Kitap tanıtım toplantısı akşam saatlerinde sona erdi. **Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi**

Dernek Mülkü Alındı

Antalya Divriği Kültür Derneği bir süre önce başlattığı "Derneğe Mülk Alma" kampanyasının sonuna geldi. Kampanya başarıyla sonuçlandı, Antalya Divriği Kültür Derneği

Antalya Divriği Kültür Derneği bir süre önce başlattığı "Derneğe Mülk Alma için Kampanya"da sona gelindi. Dernek binası alındı. Dernek Başkanı İlyas Şimşek emeği geçenlere teşekkür etti.

kiradan kurtuldu. Dernek Başkanı İlyas Şimşek (Halk Ozanı Kulcan) ağırlıklı olarak Divriğililer arasında başlattığı ekonomik dayanışma ile toplanan bütçe ile derneğe güzel bir daire kazandı. Dairenin alınmasının ardından kısa bir süre sonra 16 Aralık tarihinde Antalya Divriği Kültür Derneği açılışı yapıldı. Açılış kurdelesini Halk Ozanı, Alevi Dedesi Hüseyin Gazi Metin yaptı. Çok sayıda kişinin katıldığı açılışta dernek başkanı İlyas (Kulcan) Şimşek bir konuşma yaptı. Dernek binası açılışına Antalya'da bulunan

çeşitli alevi dernek başkanı ve yöneticilerinin yanı sıra demokratik kurum temsilcileri ve üyeleri de katıldı. Dernek binası açılışında konuşan İlyas Şimşek "bugüne kadar dernekte görev almış başkan ve yönetici arkadaşlarımızın da destekleri ile geniş bir çevreden destek alarak derneğimize mülk aldık. Desteklerini ve güler yüzlerini bizden esirgemeyen herkese teşekkür ediyorum. Bu süreçte Divriğililer olarak birlikte hareket etmenin güvenini ve huzurunu yaşadık, başarılı da olduk. Derneği bu günlere

getiren arkadaşlarımıza minnet duygularımı ifade ediyorum. Şundan emin olmanızı istiyorum, bizler de görevimizi layıkı ile yaparak yeni kuşaklara devredeceğiz. Açılışa Antalya Divriği Kültür Derneği'nin önceki başkanları, yöneticileri ve dernek üyeleri katıldı. Çok sayıda kişinin katıldığı Dernek Binası Açılışını, Alevi Dedesi ve Halk Ozanı Hüseyin Gazi Metin yaptı. Açılışın ardından dernek başkanı aynı zamanda Halk Ozanı olan "Kulcan" Mahlası ile tanınan İlyas Şimşek yazdığı bir şiiri açılışta okudu.

